ꝙ ſi patronus ꝯſenſit facit ſibi ꝑiudicium. vt nō poſſit amplius illos remouere. Itē3 in alimētis q2 ꝑmo erūt illi ītitulati alimētandi. nec moueat te ꝙ clauſula debeat referri ad ꝓximiora ⁊ non ad magis remota. uam iſtud fit qn̄ ex relatione ad ꝓxima ſurgit abſurditas. vt in cle. ne in agro ⁊ in. §. ceteꝝ. iūcta glo. de ſta. regula. eſt enim abſurdū dicere ꝙ patronus teneat̄ ꝑn̄tare intitulatum. q2 ſic ꝑ titulatione idirecte dareť ius ad vacaturū beneficiū qḋ eē nō debet ⁊ vide ad mām quod nō. Pau. in cle. ij. eo. ti.

31 TRanſmiſſe Pron° etiā clericus eccliam vacatē ꝯferre nō pōt. ⁊ ſi ꝯtulit pōt nihilominꝰ ad illā ꝑn̄tare. cōis diuiſio ſcd̄a ibi ꝯſultationi. ¶ Nō ꝓ ꝙ ꝯceſſio ſeu collatio facta ꝑ patronū etiā clericū nō h3 vim ꝑn̄tationis. nā ſi haberet effectū ꝑn̄tatiōis nō potuiſſet capitulū aliū poſtea ꝑn̄tare. q2 pronus eccleſiaſticꝰ nō pōt variare. vt in. c. cū aūt. ş. eo. ¶ Nō ſcd̄o quē poſſe venire con̄ factū ꝓpriū ſi iuribus nō ſbſiſtit. de quo tn̄ dic vt plene dixi in. c. cū ſup de cōceſ. ꝑbē. ⁊ ꝑ Cal. c. ſi qs ꝑſbroꝝ. de re. ec. nō alie. ¶ Nō ꝙ pron° ex vi iuriſpatronatꝰ nō ꝯſeqtur ptātē eccliam ꝯcedendi. neq3 ꝓpriū rectorē eligēdi. ſ3 ꝑn̄tandi inſtituēdū epo loci. ¶ Et nō ex tex. ꝓpria vocabula qbus debemꝰ vti in hac mā. nā ꝓprie patronꝰ nō eligit ſed ꝑn̄tat. ⁊ eꝑus ꝓprie nō ꝯfirmat ſed inſtituit. Item nō ꝙ pronꝰ h3 ꝑn̄tare ex quo infert Jo. an. ꝙ pronꝰ nō releuat̄ ſi infra tēpꝰ ſibi a iure ꝯceſſū ſolū eligit ꝑn̄tandum. nā debet realit̄ ꝑn̄tare q2 tps ē ꝑfixū nō ad nudā electōem ſed ad ꝑn̄tatiōem epo faciēdā. ꝑ hoc. c. vnico. ī. eo. ti. li. vi. Inuenit tn̄ q̄dā electio ip̄ope dicta. q2 pronꝰ ꝓ in mēte eligit vl̄ etiā ſimplici vbo vt electū ꝑn̄tet epo. nō enim poſſet ꝑn̄tare niſi ꝓ eligeret. ſed tn̄ vt dixi nō ē ꝓpe electō de qua iura canonica diſponūt. vn̄ ꝑ eū nō tranſferť ius ſpūale in electū. ſed ē qḋdā initiū ad iſtitutionē obtinēdā. vt in. c. qḋ aūt. ş. eo. facit quod nō. Inno. in. c. qḋ ſicut. de elec. ⁊ ſic ip̄ope itellige iura q̄ dicūt pronū poſſe eligē. ⁊ per hūc tex. doc. dāt practicā in ꝑn̄tatōis actu. nō eni d3 dicē pronꝰ ꝑn̄to vobis clericū cui eccliam cōceſſi ſeu ꝯtuli. ſed d3 dicere hūc clericū elegi vobis ꝑn̄tādum. ⁊ ſic ꝑn̄to eū ⁊ peto eu3 ꝑ vos inſtitui.

Opp. ꝯ tex. in eo ꝙ dicit ꝙ capitulū ꝑmo ꝯceſſit eccliam vni. ⁊ poſtmodū ꝑn̄tauit aliū. ex q̄ enim lapſū erat tps ꝑfixū ad ꝑn̄tādū nō poterat āplꝰ ꝑn̄tare. vt in. c. ij. de ſupp. neg. ꝑla. So. dicit Jo. an. ꝙ capitulū fecit ꝑn̄tationē infra ſemeſtre ꝯputandū a tpe vacatiōis ⁊ noticie. ar. in. c. ij. de ꝯceſ ꝑben. Et nō ſingularit̄ h̄ vbū. exp̄ſſe enim ſentit ꝙ prono nō currit tēpꝰ ad ꝑn̄tandū. niſi a tpe noticie. idē ip̄e ſentit in. d. c. ij. qḋ latꝰ dixi in. c. cum ꝓpter. ş. eo. ¶ Sed hic cadit nōbilis qō. pone ꝙ pronus fuit negligēs infra tēpꝰ. ⁊ ſic deuoluta eſt ptās ad epm̄. q̄ro igiť quātū tēpꝰ habebit eꝑus ad ꝯferēdū ⁊ qn̄ incipit ſibi currere tempꝰ an a die deuolutōis an a die noticie. ⁊ de hac qōe vide plene ꝑ dn̄os de rota deciſ. ccxcij. ⁊ ꝯclude ꝙ eꝑus h3 ſex mēſes a die deuolutiōis ⁊ noticie quēadmodū h3 in aliis bn̄ficiis ſpectātibus ad collationem ſua3. ⁊ hoc ſemeſtre nō currit nec ꝓ nec ſcd̄o ſeu vlteriori collatori. niſi a tpe noticie. vt in. c. l3. de ſupp. neg. ꝑla. vbi ꝑ Inno. ⁊ in. c. q2 diuerſitatē. in fi. de ꝯceſ. ꝑbē. Oportet tn̄ vt ignorantia epi nō ſit nimis ſupina. q2 illā nō excuſat. vt in. c. vt aiaꝝ. de ꝯſti. li. vi. ⁊ circa hec latꝰ vide qḋ dixi. in. c. ij. de ꝯceſſ. ꝑbē. ¶ In gl. ij. ibi nō d3 iponi niſi exp̄mat̄. nō. glo. ſingularit̄ ꝙ pena ꝑuationis ptātis eligēdi vel ꝑn̄tādi non d3 iponi niſi a iure exp̄mat̄. ¶ Itē nō ꝙ pena q̄ a lege ip̄o iure iponit̄ nō d3 extēdi ꝑ idētitatē rōnis. ꝑ h̄ fač de pe. di. i. in. §. pena. ⁊ vide qḋ plene nō. Jo. an. in regula odia. ⁊ in regula in penis. in mercu. fatetur tn̄ hic Jo. an. ꝙ iſti capitulares puniēť pēa extraordinaria. facit. c. de cauſis. de offi. dele. ¶ Vltimo ex glo. q̄ro de qōne vtili quā omiſi in. c. cu3 dilectꝰ. ş. eo. vbi meliꝰ cadebat. pone ꝙ ꝑn̄tatio ſimul ꝑtineat ad pronū clericū ⁊ laicū. nūqd legatus de latere poſſit tale bn̄ficiū ꝯferre. nam ſi habetur reſpectus ad clericū hoc pōt ſi ad laicū minime. vt in. d. c. cū dilectꝰ. vn̄ ſurgit dubietas rōe mixture cū iſta ꝯponētia ſint diuerſe nature. vn̄ dubitat̄ de ꝯpoſito ſeu mixto cuiꝰ nāe debeat cēſeri. de hoc vide ꝑ Fre. ꝯſilio. lxiij. vbi pꝰ multa ꝯcludit legatū nō poſſe. q2 nō d3 ꝑuari patronus laicꝰ ꝓpter mixturā clerici. facit ad hoc. c. ſatis. de ſepul. ⁊ l. ſi cōem. ff. quēad. ſui. admit. fateť tn̄ ꝙ legatꝰ poterit vti iure clerici ⁊ ꝯferre eccliam cū ꝯſenſu ſolius laici qḋ nō. ⁊ ibi vide latius.

¶ De cenſibꝰ ⁊ exactiōibꝰ ⁊ ꝓcuratōibꝰ. Rḃica.

¶ Cōtinuat̄ ad p̄cedētia ſic. Viſū ē de vno onē eccliaꝝ vt ē iuſpatronatꝰ. reſtabat merito vidē de aliis oneribꝰ. ideo ſubiicit̄ Rḃica de cenſibus ⁊ exactōibus ⁊ ꝓcuratiōibꝰ. ⁊ de mā habet̄. x. q. ij. ⁊ iiij. per totum.

SAncitum Vario mō itelligiť. iō vario mō ſūmari pōt. ſed ihe rēdo lr̄e cōit̄ ſic pōt ſūmāi Ecclie fundāde d3 ꝑ dote tribui manſus liber a quolibet ſeruitio temporali ad eccliaſticū non teneť ſed ſi aliquid cōfertur ecclie vltra manſu3 teneť ecclie ſoluere ex eo onera conſueta. ⁊ tria ſūt dicta. ſcd̄m ibi ⁊ preſbyteri. tertiu3 ibi ⁊ ſi. ¶ Nō ꝓ ꝙ patronus non poteſt ſibi retinere aliquod ſeruitium in dote neceſſaria eccleſie. ⁊ ſic intellige illud verbum manſus. de quo. ī. latius. Ex q̄ infertur ꝙ ſi patronus dat ſolum dotem neceſſariam non poteſt ſibi retinere aliquam pēſionem vel aliquod ſeruitium. nec puto auctoritate3 epi ꝓdeſſe cū ſit ꝯ ius. ar. in. c. vides. x. di. ꝑ hoc infero ad intellectū. c. ꝑterea. ş. ti. ꝓx. vt patronꝰ ſtatuto epiſcopi poſſit aliqḋ tpale reſeruare quādo

ſcilicet illud pōt impendi ex dotem neceſſariam ⁊ appello iſtā neceſſariā ſine qua eccleſia i ſtatu debito cōmode ſuſtētari nō pōt.ar.in.c.i.de iſti.

¶ Nō ꝫ.ꝙ cleric⁹ nō dꝫ aliqḋ ſuitiū ipartiri ꝑ decimis pcepti.ꝑ h̄ vide bonum tex.i.c.decimas xvi.q.vij.vbi dicit̃ ꝙ ep̄s nō debꝫ pati vt decime aliq̄ munē redimātur a laicis. Et per iſtum tex. ⁊ illū infero ꝙ ſi cleric⁹ obligauit ſe ꝓrochianis ad dādū certū qd ꝑ decimis non valet obligatō ⁊ ſic al's in facto rn̄di cum de h̄ eſſet queſtio.

¶ Nō ꝫ.ibi de arcis vel de ortis ⁊c.ꝙ appellatione dom⁹ nō venit area vel ortus.licꝫ ſint iux domū nā hic ponūt̃ iſta vt diuerſa.fac.c.ſ.de decimis ⁊ qḋ ibi dixi.vide qḋ nō.i.c.fi.xij.q.ij.⁊ dic vt ibi nō.⁊ tetigi in.c.Raynucius.de teſta. ¶ Nō ibi preter eccliaſticam.ꝙ de dote ecclie p̄ſtat̃ ſuitiū eccleſiaſticum.⁊ ex hoc infert̃ ad queſtionē glo. vtrū debeat ſolui decima ex dote ecclie ⁊ tandēꝫ glo.ꝯcludit ꝙ ſic.ſi pⁱus illa predia erant tributaria ⁊ ſingularit̃ nō.iſtam glo.nec vnq̄ꝫ tradas obliuioni ⁊ eā allega ꝯ glo.ꝯtriam.in.c.nouū genus de decimis. Sed Ho.⁊ cōiter doc.ſequūtur iſtā glo.qꝛ cum in iure nō reperiat̃ ꝙ ecclia antiqua debeat priuari decimis ꝓpt̃ ꝯſtructionem noue ecclie nō debem⁹ interpretatōe magiſtroꝝ gn̄alem iuris diſpoſitionē alterare.quimo in iure cauetur ⁊ innuit̃ oppoſitū.xvi.q.i.c.eccleſie.⁊.c.quoꝗꝫ.dixi latius in.d.c.nouū genus. ¶ In glo. i.in verbo manſus.in fi.alij dicūt ꝙ eſt tanta q̄ꝫtitas terre ex qua pōt viuere ruſticus cūꝫ familia ſua quaſi innuat tex.ꝙ nō minus debet habere ecclia ꝑ dote q̄ꝫ ſufficere poſſit ruſtico cum ſua familia.Alij intelligūt ꝙ māſus appellat̃ p̄diuꝫ ex q̄ pcipit̃ vinū ⁊ panis ad eucbariſtiā ꝯficiēdā ⁊ ita videt̃ exponē glo.in.c.ſm canonicam.xxiij. q.viij.⁊ hoc dixi vt fugeret contrariū qḋ formari poſſet.cum eni xp̄s ſoluit tributum.vt in.c.tributum.xxiij.q.viij.⁊ in.c.ſi tributum.⁊ in.c.magnum.xi.q.i.fortius eccl'a tenetur ſoluere tributum de p̄dio etiā dotali cū omne p̄diū ſit tributarium iꝑatori.vt in.d.c.magnum.⁊ in.l.iꝑatores ff.de publicanis. Alij vt Inno.hic ⁊ refert glo. in.d.c.ſm canonicam capiunt manſum ꝑ dote eccleſie vt ſit ſenſus ꝙ id qḋ dat̃ ecclie ꝑ dote debꝫ eſſe exemptū ab omni ſuitio tꝑali.Alij aliter capiūt.ſed cōiter itelligit̃ mō p̄dicto vt capiat̃ pro dote.Sed tūc ego q̄ro nūqd ecclia ſit exempta ab omni ſeruitio tꝑali ex dote ſibi collata. Ex dictis Inno.Hoſtien.⁊ Joban.an.poteſt colligi hec diſtinctio.ꝙ aut bona collata ecclie pro dote erāt tributaria ipſi p̄rono ⁊ ſimplicit̃ cōferendo ea ecclie pro dote videt̃ remiſiſſe illa onera exq̄ ius ita diſponit vt hic.aut expreſſe retinet ſibi illa onera vel de nouo imponit ⁊ non valet impoſitio vel retentio.quia eſt contra ius vt hic ⁊ fac̄ l.non dubium.C.de legi.⁊ quod nō.in.c.ſignificatū.de p̄ben.qḋ ego intelligerē modo predicto quādo retinet ſibi ſuitiū circa dotem neceſſariā tex.hic facit mētionē ſolum de māſo.⁊ iō ſi ꝯferret ampliſſimam dotem.videtur ꝙ de conſenſu ep̄i poſſit ſibi aliqd reſeruari.vt in.c.p̄terea.⁊ qḋ ibi dixi.ſ.ti.ꝓxi.aut hec p̄dia erāt tributaria alijs q̄ꝫ patrono.⁊ tūc ſi p̄ron⁹ cōtulit de conſenſu dn̄oꝝ ⁊ videntur dn̄i remiſiſſe ius quod habent ar.in.l.grauis.ff.de pig.ac.quod ego intelligerē in dote neceſſaria ꝓut.ſ.dixi.al's aūt videretur dn̄s ꝯſenſiſſe vt trāſeant cū onere ſuo.ar.optimū in.l.ſic.ff.qbus mo.pignus vel hypo.ſol. vbi pꝫ ꝙ ſi creditor habēs rem obligatā ꝯſenſit vt vendatur nō ꝑ hoc videt̃ remittere ius ſuū.facit.c. ex lr̄is.de pigno.aut dn̄i cōtraxerūt ⁊ nō valet quod agit̃.ar.in.c.potuit.de locato.⁊ nō h̄ dictū nā per h̄ extēdit̃.c.potuit ad p̄dium tributariuꝫ Si aūt dn̄s ignorauit credo diſtinguendo ꝓut diſtinguit glo.in dicto.c.ſm canonicam. quā videas ⁊ tene mēti. Unum tamen ſcias ꝙ fundus vbi edificat̃ ecclia dꝫ omnino eē liber.⁊ idem in cimiterio idem in agro.vn̄ pcipiūtur panis ⁊ vinum ꝑ eucbariſtia ꝯficiēda.vt eſt tex.cū gl.i.d.c ſm canonicā.nec patron⁹ poſſet ſibi retinere ibi aliquod tributū.⁊ ſic intellige Inno.in.c.vex.d foro cōpe.ſed doc.hic nō attigūt qd de tributo debito iꝑatori.nam patronus vel alius nō pōt alienare p̄diū ſine onere tributi.vt in.d.l.imperatores.tex.videtur in.l.placet.C.de ſa.ſanc.eccle. canonizata.xvi.q.i.ꝙ eccleſia teneatur.⁊ idē ſentit glo.⁊ Archi.in dicto.c.ſm canonicam.ſed gl. in dicta.l.placet.⁊ in.l.de his.C.de epi.⁊ cleri.tꝫ ꝙ illa iura ſint hodie correcta ꝑ auc̄. Item nulla cōitas.co.ti.quod nō placet Bar.in dicta.l.placꝫ dicit eni ꝙ auc̄.loqtur in onerib⁹ extraordinarijs nō aūt in tributo.⁊ certe hec vltima opi.videtur verior de ſubtilitate iuris.quia cum omnia predia eſſent obligata imꝑatori ad tributū ſoluendum. vt in dicta.l.imperatores.⁊ ꝙ ibi non trāſiuerunt in ecclīā cum onere coꝝ.⁊ me multum adducit ad hāc ſn̄iam diſpoſitio veteris teſtamenti.nam deus noluit vt clerici haberēt partem in terra ꝓ miſſionis.ſed ſolū eſſēt ꝯtēti decimis ⁊ p̄mitijs. vn̄ q̄cqd poſtmodū habuit ecclia non ex debito ſed ex gratuita deuotōe fideliū ſecutū ē.vt nō.ſ. de decimis ſuꝑ Rica.fideles ḡ ſbiecti donādo illa bona ecclie nō potuerunt h̄ face cū p̄iudicio imꝑatoris.⁊ hāc ſn̄iam multi canones p̄ma fronte vident̃ approbare.vt.xxiij.q.viij.cōuenior.⁊ dicto.c.tributū.⁊.c.magnū p̄alle.⁊ ad iſtum tex. poteſt dici ꝙ debet tradi manſus abſq̄ꝫ vllo ſuitio.ſ.nouiter imponendo vl' impoſito.ſed patronus poteſt ab illo predium liberare vt quia eſt tributarium alteri q̄ꝫ imperatori. ¶ In gloſa in verbo preter eccleſiaſticum.in fi. ſed quero qḋ ſeruitium appellatur eccleſiaſticum.dicunt doc. ꝙ charitatiuū ſubſidium.de quo.ī.eo. cum apoſtolus.idēꝫ dic in alijs iuribus epiſcopalibus vt in cathedratico ⁊ ſimilibus.vt in.c.conquerente de offi.ordi.vel ſi onus antiquitus fuerat impoſitum puta per epiſcopum in fundatione cum cōſenſu patroni per.c.preterea.preallega. ſed ego reſtringerem hoc vltimum prout ſupra dixi.

In glo.in verbo ſenioꝛib⁹ ibi.i.dominis. ſenſus

glo.iūcto fine lrē ē.ꝙ ſi vltra dotē neceſſariā ali quid donaꝛ eccſie.teneꝛ eccſia pſoluere dñis tē poralibuſ debita ſeruitia.hoc intelligūt doc.ꝛ be ne de oneribus ānexis ꝛ ꝑpetuis.vt qꝛ forte pre diū habꝫ onꝰ faciendi certū quid vl ſoluēdi.idē ſi pdiū eēt feudale.nā rōne feudi eccſia ſubiicit laico.vt in.c.ſolite.ꝛ qͦ ibi nō.ſ.de ma.ꝛ obe. ſe cus dic de aliis oneribꝰ nō annexis. qꝛ eccſia ab illis ē exempta etiā de iure ciuili.vt in.d.l.placet ꝛ dicta auē.itē nulla cōitas.ꝛ plene de his nō.in c.nō minus.j.de imu.eccſiaꝝ.ꝛ dic vt ibi.ꝛ optie facꝫ tex.i.c.fi.de vi.ꝛ ho.cle.vbi parꝫ ꝙ etiā clerici de patrimonio ſuo non teneꝛ ſoluere gabellas ꝛ alia onera ad que tenētur laici.ſecꝰ dic vt dixi i onē rei ānexo ꝛ ꝑpetuo.ꝛ vide qͦ dixi i.d.c.fi.

OMnis Solutio tributi ar guit ſubiectionēꝫ.ꝛ nō diuiditur. ¶ Nō primo ꝙ oīs aīa recognoſcit ſupiorē ſeu de iure recognoſcē dꝫ.ꝛ ītellige de anima ſubdita peccato. nā chriſtꝰ ha buit animā nō tñ fuit ſubiectꝰ alicui peccato .cū ipſe eſſet ꝑnceps terre.iuxta illud pſalmiſta oīa ſubieciſti ſub pedibꝰ eius ꝛc̄.ꝛ vide ad hoc glo . c.magnum.xi.q.i.nec ob.ꝙ xp̄us ſoluit tributū de quo multi laici faciūt magnū feſtū.qꝛ illud nō ſoluit ex debito ſed vt gereret modū ꝯſuetudi ni patrie ne alios ſcandalizaret.ita dicit tex.nō. quē ſemꝑ tene menti in.c.iam nunc.xxviij.q.i.ꝛ glo.in.d.c.magnū. Itē nō ꝙ nemo in hoc ſeculo pōt eſſe acephalus quin recognoſcat aliquēꝫ in ſupiorem ſaltim papā ꝯcordat.c.nulla.lxxxiiij. di.hinc ſingulariꝛ dicit Inno. in.c.bone.el.ij. de poſtu.pzela.ꝙ coñ ſuꝑmam ꝑtātem pape nemo poteſt pſcribere.qꝛ ſicut nec coñ deū ita nec coñ vicariū cū papa teneat locū veri dei in terris.vt in.c.ij.de tranſla.pla. Item nō ꝙ ſolutio tributi que fit ſupiori nō īpꝛobaꝛ a lege etiam canonica īmo quēadmodū pcipiꝛ chriſtus etiā approba nit dū ſoluit ꝛ dū dixit.reddite ceſari que ſūt ce ſaris ꝛc̄. ¶ Vltio nō tex.mirabilē ꝙ ſolutio cen ſus eſt ꝓbatio ſubiectiōis coñ qͦ apte facit.c.re cepimꝰ.j.de priui.vbi recepti ſub ꝓtectiōe pape ſoluerūt cenſuꝫ nō in ſignū īmediate ſubiectōis ſed receptiōis in pꝛotectōe. So.dicit Inno.ꝙ ē ꝓbatio ſubiectiōis quo ad aliqd.nō autē plene pꝛobaꝛ ſubiectio.ſed induciꝛ qñqꝫ ꝓbatio qñqꝫ pſumptio ſm ſubiectam māam.ad idēꝫ qͦ plene nō ꝓbetur.vide qͦ legiꝛ ꝛ nō. in.c.ſi.de cā poſſ. ꝛ ꝓꝑie.ꝛ qͦ ibi dixi. Et ꝑ hoc dico Bal.male di xiſſe in.l.ſolēt.ff.de offi.ꝓconſul.vbi dixit ꝙ ſi ꝓ batur vnā eccſiam ſoluiſſe ꝑ xl.annos cenſum al teri eccſie.ꝑ hoc ꝓbaꝛ eccſiam iſtā foꝛe illi ſubie ctā ꝛ īpſemet Bal.ſenſit alibi ꝯriū vt plene dixi i d.c.fi. facit etiā apte.c. ꝯſtitutꝰ.ſ.de re.do.vbi cē ſus ſoluiꝛ in ſignū ꝑcepte libertatis. cum ergo ſo lutio cenſus poſſit eē equoca ad multa. ſimplex pꝛobatio alterum pꝛeciſe non pꝛobat arg.in.c.in pꝛeſentia.de pꝛoba.

SCientes Nō pōt ep̄s no uum cenſum im ponere monaſterio.hoc dicit. ¶ Nō iūcta glo. i.ꝙ appellatione pſbyteri qñqꝫ compꝛehenditur ep̄us.nam quilibet ep̄us ē pſbꝛ nec aliter poteſt eſſe ep̄us.vt in.c.cx lrīs.de exceſ.pꝛela.quimo ꝛ beatus Petrus ſcripſit ſe pſbyterū.vt in.c. legi mus.lxxxxiij.diſ.ꝛ olim nō erat diuerſitas in no mine inꝛ ep̄os ꝛ pſbyteros.omnes enim appel labanꝛ pꝛeſbyteri.vt in.c.olim.lxxxv.di. ¶ Nō ſcḋo argu.ꝙ monaſteria exempta eſſe debēt ab oībus oneribus ꝛ pꝛeſtationibus.pꝛo hoc.x.q.i. in.c.i.ꝛ.q.iij.c.inter cetera. ¶ In glo.ij.in fi.vult ergo gl.ꝙ vbi ſūt opi.inꝛ doc.debemꝰ ſeq̄ mediā opi. Sed tu dic hoc ꝓcedere niſi alia opi.ſit ꝓba bilioꝛ.nam vt nō. Inn.in.c.i.de ꝯſti.etiam contra cōem opi.debemꝰ iudicare ſi pōt ꝯuinci de falſi tate.ꝛ ſcias ꝙ hoc brochardū.ꝑ quo glo. multa allegat nō poteſt ꝑ regulas declarari. qꝛ diſcur rit ꝑ multas materias. vnde videꝛ dicendum et decidendū ſm ſubiectam materiā.

LIcet Cecus non teneꝛ ad mu nera pſonalia.vel ſic.Ce cus ꝛ pauꝑ ad collectas nō tenēꝛ.h.d. notabilia nō pñt colligi.ideo in glo. videbimus intellectū.c. ¶ In glo.ij.in fi.vel foꝛte iſte cecus erat de tēpoꝛali iuriſdictōe eccſie.ideo habuit re curſum ad papam.vt in.c.ſi duobꝰ.ſ.de appel.ꝛ nō.ex aliis. So.gl.ꝙ ſi miſerabiles pſone aggra uanꝛ in collectis poſſunt imploꝛare auxilium ab eccſia.facit.c. ſignificātibꝰ de offi.deleg.ꝛ qͦ ibi nō. ¶ In glo.fi.in fine ꝯcludit glo.duo.ꝑmo ꝙ a muneribus pſonalibus excuſāꝛ ceci ꝛ alij moꝛ bo laboꝛantes.ſcḋo ꝙ iſtō ꝑuilegiū ꝯceſſum pꝛi nō tranſit ad filios. Circa ꝑmum dic clarius ꝙ q̄dam ſūt munera pſonalia que iponūtur pſōis quedam realia.i.q̄ imponūtur rebus a pſonali bus excuſanꝛ iſti ceci vtroqꝫ lumine.ꝛ alij moꝛ bo laboꝛantes. vt in.l.ij.C. qui moꝛbo excuſent ſe li.x.ſcḋo caſu aut ſūt munera oꝛdinaria ꝛ nō excuſantur.niſi pꝛincipes velint eis miſereri.C. de vaca.numerū ꝛ de mune.pꝛimo.quaſi ꝑ totū aut ſūt extꝛoꝛdinaria ꝛ ad illa non teneꝛ.l.vnica. C.de ſupidicto.facit.c.iudicatū.lxxxix.di. Que autē ſunt munera oꝛdinaria.dic ꝙ ſūt illa q̄ ipo nūtur a pꝛincipe vel a lege.de quo plene ꝑ Bar in.l.hi qui.ff.de iure imu. Quo ad ſcḋm nunq̄d ꝑuilegiū ꝯceſſum patri tranſit in filioſ.dic pꝰ Cy. in.l.ij.C.de epi.ꝛ cle.ꝙ qñqꝫ ꝑuilegiū ꝯcediꝛ rōe dignitatis ignote.qñqꝫ reſpectu officij neceſſita tis.ꝑmo caſu tranſit in filios.vt in.l.femine.ff.de ſenatoꝛibuſ.nā ſi pater nobilitaꝛ rōne dignitatis hoc ꝑuilegium tranſfert in filios.de quo dicēdū vt plene in.l.i.C.de dignita.li.xij ſcḋo caſu trāſit in filios legitimos patre viuente.tertio caſu non tranſit vt hic in glo.

PEruenit Nō debeꝛ cēſus cꝰ cā ignoꝛaꝛ. vel ad idē ſic. Petēs cēſū dꝫ rōēꝫ exꝑmē iſte ē honꝰ tex.ꝛ hꝫ ſbtilē māꝫ ꝛ ñ pñt colligi nō bilia.qꝛ ſenſus ē dubiꝰ ſic videmꝰ i gl. ¶ In glo. ij.in fi.h gl.i effectu ꝯcludit ꝙ ſeruitia.i.ſuitutes

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cenſus ꝛ filia pn̄t agri ſpacio .xl. annorum ſine
alio titulo. dūmodo ius cōe nō reſiſtat. dicit eni
ꝙ in petitione dꝫ exp̄mi cā quā ſufficit ꝓbarꝭ ex
ſolo curſu tāti tp̄is. ꝛ hec mā difficilima eſt ꝛ ap
poſuit hic aliqd Jo. an. ex tactis p̄ Cy. i. l. ſi cer
tis annis. C. de pactis. Bar. plene examinat in. l.
cuꝫ de i rē vſo. ff. de vſuris ꝛ vide per hoſti. eo.
ti. in. §. qs cenſus. Et ꝯcludēdo hic aliqua. pro in
tellectu tex. ꝛ glo. dicit ꝙ qn̄qꝫ ꝯſtat cenſuꝫ debe
ri. lꝫ cā nō ſit exp̄ſſa. qn̄qꝫ nō cōſtat vtrū debeatꝭ
p̄mo caſu cenſus pōt peti. ꝛ idē intellige de alijs
ſeruitijs. hoc ꝓbatur i. c. quāto. ꝭ. eo. vbi teſtator
mādauit ſine exp̄ſſione cauſe vt ꝓcuratō vna da
retꝭ ſingulis ānis fratribus. ꝛ idē vbi ꝯſtaret ſta
tuto vel p̄uilegio idulto p̄ habentē ptātē. ſufficit
eiꝫ ꝯceſſio ꝛ hr̄i pōt ꝓ cā ꝛ hoc voluit Jnn hic.
vnde i tex nr̄o non ꝯſtabat ꝙ iſte cenſus aliquo
iure deberetꝭ. 2° cāu cum nō conſtat ꝙ debeatur
ſed ſolūmodo ꝓbatur p̄ſtatio annua facta lōgo
tp̄e. ꝛ tunc aut agitur poſſeſſorio aut petitorio.
p̄mo cāu dicit Jnn h̄. ꝙ nō hꝫ locum iſte tex. qa
qlibet eſt defendēdus in poſſeſſione ſua. ex quo
non vi nec clā nec p̄cario in poſſeſſione eſt ar. in
c. querelā. de electio. vbi bon⁹ tex. ꝛ in. c. cū eccle
ſia ſutrina. de cā poſſeſſi. ꝛ ꝓp̄ie. ꝛ nō in. c. ſi. eo.
ti. pōt ergo is q̄ ſolitus erat recipere cenſuꝫ vel
aliud ſeruitiū ſi ſubtrahatꝭ de nouo agere poſſeſ
ſorio. vt ſic reſtituatꝭ ad p̄meuā poſſeſſionē ꝛ in
ea defēdatur donec decidatꝭ qō ſup̄ ꝓp̄etate. Et
ex h̄ dicto ſentit Jnno. ꝙ ſup̄ p̄ſtationib⁹ ānuis
pōt agi poſſeſſorio. ſed tu in hoc latius diſtigue.
prout nō. in dicta. l. ſi certis annis ꝛ in. d. c. quere
lā ꝛ hic ꝙ aut eſt p̄ſtatio mere perſonalis ꝛ non
pōt agi poſſeſſorio. qꝛ cū non ſit dare petitoriuꝫ
ar. hic ita nec poſſeſſoriū. nam petitoriū ꝛ poſſeſ
ſoriū ſunt correlatiua. vnde ſi deeſt petitoriuꝫ. er
go ꝛ poſſeſſoriū. l. i. ff. de acqui. poſ. nam nō poſ
ſum poſſidere p̄ſonaꝫ liberā. ideo fruſtra agere
tur poſſeſſorio q̄ꝫq̄ꝫ do. An. in. d. c. querelaꝫ. di
cat ꝙ i iſtis p̄ſtationib⁹ annuis ē reperire quēdā
ſtatū ad quē pōt facere qs ſe reſtitui. ar. eoꝝ que
nō. ij. q. ij. i. c. nullus ꝛ per gl. i. c. cū iter. de excep.
coiter legiſte tenēt oppoſitū idiſtincte. vt nō. i. d.
l. ſi certis ānis ꝛ p̄ Bar. i. l. fi. ff. quorū bonoꝝ. ꝛ
hec opi. videtur verior de ſubtilitate iuris. Aut
cenſus ē realis. vtputa qꝛ ſoluitꝭ rōne certe rei. ꝛ
tē pōt agi poſſeſſorio cū nō poſſideatꝭ hoc cāu p̄
ſona. ꝛ iſte ē ꝓp̄ie tex. in. d. c. querelā. vbi cenſuſ
petebatur ab eccleſia. ꝛ rōne ipſius ꝛ ſic limita
dictū Jnno. hic. Si vero agitur petitorio ꝛ tūc
cōſidera tres caſus p̄cipales ꝓut voluit Bar.
ꝛ bene i. d. l. cū de in rem verſo. ꝙ qn̄qꝫ in petitio
ne quis fundat ſe ſuper ſolo curſu tp̄is vt qꝛ ꝓꝛ
ſus ignorat cām legitimā cōſtitutionis ipſius cē
ſus. aut fundat ſe ſuper cā legitima quā tn̄ ſoluꝫ
ꝓbat p̄ſūptiue p̄ curſū magni tp̄iſ. qn̄qꝫ ꝛ tertio
allegat tituluꝫ minus legitimū quē dicit ꝯferri ꝛ
validari ex curſu tp̄is. p̄ caſu aut allegatꝭ p̄ſtatō
tāti tp̄iſ de cui⁹ initio n̄ ē memoria. ꝛ optiet actor
hoc probando. qꝛ p̄ſūptio eſt ex curſu tanti tp̄is

ꝙ ex cā legitima cēſus fuerit ipoſitus. vn̄ propt̄
diuturnitatē ꝛ quaſi ipoſſibilitatē excuſatur iſte
ab expreſſione cauſe cum in talibus non ſit mēo
ria ꝛ curſus tāti tp̄is hꝫ vim tituli. vt in. c. i. de p̄
ſcrip. li. vi. ꝛ. l. hoc iure. in. §. ductuſ aque. ff. de aq̄
quoti. facit. c. ſuper. qbuſdā. ꝭ. de vbo. ſigni. ſuffi
cit ergo iſto caſu dicere peto talem cenſuꝫ ex iu
ſta cā ab initio impoſitū. ꝛ hāc opi. tenet hic Jo.
an. ꝛ Bar. in. d. l. cuꝫ de in rem verſo. ꝛ glo. i. q. i.
nulluſ ꝛ i. c. ſeruitiū. xviij. q. ij. ꝛ hoc caſu non ha
bebit locū iſte tex. ꝛ tenebis menti hoc dictū. qa
quotidianū. nam multa monaſteria ab antiquo
receperūt cenſuꝫ ab eccl'ijs ꝛ cām ꝓ̄ſus ignorāt
pn̄t eni defēdi modo p̄dicto aut allegatꝭ minus
tēpus. ꝛ tunc aut agitꝭ de obligando quē. aut de
liberatione. p̄mo cāu non ꝓdeſt curſus ſolius tē
poris ꝛ ſic pōt intelligi iſte tex. ꝛ. l. creditor. C. d̄
pac. 2° caſu aut ius cōe reſiſtit liberationi ꝛ non
inducitur liberatio ex ſolutione non facta. vt. in
l. cōperit. C. de preſcrip. xxx. an. vbi pꝫ ꝙ ex non
ſolutione tributi nō inducitꝭ liberatio. aut ius cō
mune nō reſiſtit. ꝛ tunc iducitꝭ liberatio ſꝫ nām
actionū. nā quedā actiones tollūtur ſpacio. xxx.
an. q̄dā xl. an. vt i. l. ſicut. C. de preſcip. xxx. an. ꝛ
i. c. de quarta. eo. ti. ꝛ hoc circa primū mēbrū qn̄
ſilicet titulus nō allegatur. 2° caſu principali qn̄
allegatꝭ titulus ꝛ nō ꝓbatur niſi p̄ſūptiue de cur
ſu tēporis. Exēplū dicit actor peto talē cenſum q
fuit impoſitus i fūdatione eccleſie vel per roma
num pontificē vel debetur ex cōpoſitione. ꝛ ad
hoc probādū induco tempus longū i quo reuſ
ſemper ſoluit. vn̄ dubitatꝭ nūquid titulus p̄al
legatus ꝓbetꝭ ſic p̄ſumptiue. nā ſi vere ꝓbaretur
non eēt queſtio. ꝛ hoc caſu ſunt opi. vt nō. i. l. cuꝫ
de in rem verſo. Sed ponēdo coioreꝫ opi. con
clude. ꝙ aut ius cōe reſiſtit ꝛ nō ſufficit allegare
titulū niſi ꝓbetur ꝓ h̄ dictū. c. i. de p̄ſcrip. li. vi. ꝛ
d. c. cōperit. Aut ius cōe non reſiſtit ꝛ tunc ꝯtra
agentē vl' ſoluētē p̄ſumitur titulus allegat⁹ ſi ſol
uit ſpacio x. an. vt ꝓbatur in. d. l. cū de in reꝫ ver
ſo. vbi dr̄ ꝙ ſi quis ſoluit vſuras per decennium
ꝛ nunc deſiſtit ſoluere ſatis ē actori allegare pro
miſſionē p̄ ſolēnē ſtipulationē fuiſſe factā ꝛ ꝓba
re p̄ curſū. x. an. nā cōtra aliquid faciētem tanto
tēpore de facili preſumitꝭ. caueat tn̄ ille qui alle
gat ne faciat ꝯ ꝯſciam. Aut agitur de preſumen
da c i ꝯpatientē. vtputa i acquirēda ſeruitute ali
cui⁹ rei ꝛ tūc ex quo agitꝭ de modico preiudicio
preſumitur illa cā allegata. ad hoc qō i ſili nō. i. l.
penul. C. cōi diui. vbi tex. nō. iuncta glo. dicit ꝙ
ſi duo fratres q̄ habebant bona coiter poſſede
rit illa bona per decēniū tāqꝫ diuiſa preſumitꝭ di
uiſio licet non ꝓbetꝭ ex curſu tāti tp̄is. Si vero
agitꝭ de magno preiudicio. puta de preſcribēda
ꝓp̄ietate n̄ ſufficit curſus magni tp̄is ſꝫ requiri
tur preſcriptio legitima. ꝛ de hoc ꝛ de tertio mē
bro qō nō facit ad itellectū. c. dic vt plene nō i. d.
l. cū de i rē verſo. nā p̄dicta ſufficiunt ad itellectū
c. ꝛ vide ad materiā i qō nō in ſpe. in ti. de loca. §.
nunc aliqua. v̄. lxiij. ꝛ. iiij.

Cvm apoſtolus

Determinat ↄciliū numerū equorum quos ſecū ducere pñt p̄lati viſitātes. ⁊ ꝓhibꝫ eiſ tūc vti venatōibꝰ vel ſūptuoſas epulas q̄rere. h̄ p̄mo vſqꝫ ad v̄. ꝓhibemꝰ. ibi i effectu dr̄ ꝙ p̄lati nō debēt grauare ſubditos tallijs ⁊ exactionibꝰ permittit̄ tñ ex iuſta cā petere ab eis moderatū auxiliū hoc vſqꝫ ad. §. ſane. Sed inde vſqꝫ ad finē dicit ꝙ numerꝰ equoꝝ ſtatutꝰ in pꝛīcipio. c. nō dꝫ trahi ad augendū numeꝝ alr̄ ſolitū. ⁊ diuiſio pꝫ ꝑ p̄dicta. ¶ Nō p̄mo ꝙ p̄ſūptio ē ꝯ̄ p̄dicātes ex munere vt potius q̄rāt q̄ ſua ſunt q̄ꝫ que Jeſu chriſti. ſi tñ vere idigeret iuſte pōt neceſſaria petē. qa nō magnū ē ſi ab eo metiant̄ tēpoꝛalia q ſemiauit ſpūalia. ad h̄. c. ſi ep̄s. de offi. oꝛdi. li. vi. ⁊ i. c. iter cetera. eo. ti. fac̄. c. cū volūtate. j. de ſen. exco. ¶ Nō ſcd̄o ꝯ̄ ſcholares q repēte ꝯſumūt id qd̄ ſufficit ad victū lōgi tēpoꝛ. ſic eiꝫ redditus ſunt expendēdi vt ſemꝑ aliq̄d i fine ſuperſit iuxta cōſiliū iuriſcōſultus i. l. ius alimētoꝝ ff. vbi pupillus educari debeat. ¶ Itē nō quiqꝫ ſpēs p̄latoꝝ q poſſūt ſubditos viſitare. ⁊ quod dic̄ de archidiaconis ⁊ decanis hꝫ reſpectuꝫ ad ꝯſuetudinē quoꝝūdā locoꝝ i qbꝰ archidi. viſitāt aut iure ꝓp̄o aut vice ep̄i. ⁊ poteſ dicē ꝙ q̄ſqꝫ p̄relatus hn̄s iuriſdc̄ōem pōt viſitare. pro hoc. c. in ſinglis. s̄. de ſtatu mo. Et nō ex tex. ar. optimū ꝙ archiep̄us ⁊ ep̄i ſūt magꝭ honoꝛādi q̄ꝫ cardinales. ⁊ itellige de cardinalibꝰ nō ep̄is. nam maioꝛ numerꝰ equoꝝ ꝑmittit̄ archiep̄o ⁊ ep̄o q̄ꝫ cardinalibꝰ. ⁊ hic ē ꝙ alibi diſputat̄ nūq̄d ep̄us ſit maioꝛ cardiāli. de q̄ vide bonū tex. cū glo. in. c. q̄ꝫq̄ꝫ. ij. q. vij. ⁊ ꝑ Hoſti. i. c. eccl'ia el. ij s̄. de elec. ¶ Nō in. §. ꝓhibemꝰ. regulā gn̄alē ꝙ nullꝰ p̄relatꝰ citra papā pōt iponere collectā ſubditis. ¶ Scd̄o nō caſū exceptū a regula ꝙ vbi ſubeſt cā rōnabilis ⁊ manifeſta poteſt ep̄s petere a ſubditis moderatū auxiliū qd̄ hodie i vulgari vocat̄ charitatiuū auxiliū. Et nō ꝙ nō ſufficit cām eſſe rōnabilē niſi ſit manifeſta. ⁊ collige ex h̄ ⁊ ex tex. ꝙ charitatiuū ſubſidiū nō ſolū ſemel ſꝫ plu ries ab eodē ep̄o pōt exigi. dūmō ſubſit cā rationabilis ⁊ manifeſta. qd̄ clare ꝓbat lr̄a ibi aliquo tiēs ⁊c̄. ¶ Itē nō ꝙ ep̄i ⁊ alij p̄lati potius debēt de ſuo donare ſubditis q̄ꝫ ab eis recipere quia parētes debēt theſaurizare filijs ⁊ nō ecōuerſo ¶ Vltio nō ex fine lr̄e ꝙ ꝯſtitutio edita ad moderatōem nō dꝫ ita itelligi vt inducat grauamē ⁊ excedat curſum ſolitū. fac̄. c. fi. j. de v̄bo. ſig. et c. ſi neceſſe. de dote poſt diuoꝛ. reſti. In glo. in verbo cōtenti. ibi tꝫ foꝛte ſn̄ia. dicit Inno. ꝙ licꝫ hec opi. ſit tutioꝛ. tñ verioꝛ videtur ſn̄iam nō tenere. dat̄ tñ ꝑ abbatē ꝯſiliū vt iterponat̄ p̄us appellatio. ſꝫ ſaluādo opi. poteſ ſic diſtiguere. aut eiꝫ ep̄s excōicat ſubditū. qa nō vult eū recipere vltra numeꝝ euectionū hic cōtētū. ⁊ nō tꝫ exōicatio tāq̄ꝫ lata ꝯ̄ ius exp̄ſſo iuris erroꝛe. vt i. c. ꝑ tuas. de ſen. ex. ⁊ in hoc caſu pōt ſaluari. c. cū ad quoꝝūdā. alr̄. in gl. vt ſic cōtineat ius ſed non indulgentiam. aut erroꝛ nō fuit exp̄ſſus in ſn̄ia. vt puta qa excōicauit ſubditū qa nolebat eū ꝓcurare. ⁊ tunc aut notoꝛiū eſt excōicatōem ferri. quia noluit recipere vltra numeꝝ hic ſtatutū. ⁊ credo ēt excōicatōem nō tenere cū ſit notoꝛie iniuſta ad hoc tex. cū glo. i cle. paſtoꝛalis. in. §. piſana. de re iudi. ⁊ qd̄ nō. Jo. an. in. c. fraternitat̄. j. de frigi. ⁊ male. ⁊ i. c. ij. de dila. niſi aliud dicamus in ſn̄ia excōicatōis. nā voluerūt quidā dicere vt archi. in. c. venerabilibꝰ. de ſen. excō. li. vi. ꝙ excōicatio ſemꝑ tꝫ quātūcūqꝫ iniuſta. niſi erroꝛ ſit expꝛeſſꝰ in ſn̄ia. ſed p̄mū dictum mihi plus placet. ar. eoꝝ que nō. in. c. romana. in. §. vniuerſitatē. de ſē. exc. li. vi. ⁊ vide quod dixi i. c inter cetera. s̄. de re iudi. Aut nō eſt notoꝛiū. ⁊ tunc tꝫ ſn̄ia lꝫ iniuſta. ⁊ ſic ꝓcedat opi. glo. ¶ In glo. in v̄bo rōnabilis in fi. nō glo. ⁊ dicūt doc. ꝙ ſuperioꝛ erit hoc cāu archiep̄s ſi ſubditi agūt ꝯ̄ ep̄m. Si vero ep̄us agit ꝯ̄ ſubditos. tūc eligūtur arbitri. vt in. c. ſi clericꝰ. xi. q. i. Sed circa h̄ querit̄ nūquid ſubditi pñt cōpelli exn̄te cā rōnabili ad h̄ charitatiuū ſubſidiū exhibēdū. vr̄ p̄mo ꝙ nō. qa tex. dic̄ cū charitate hoc eē petendū. doc. cōiter tenēt oppoſitū. nā p̄ dꝫ charitatiue poſtulari. ⁊ ſic dꝫ intelligi tex. ſꝫ ſi charitas ñ ꝓficit exhibēda eſt ptās. ar. xlv. di. c. q emēdat. ⁊ pro hoc fac̄ quia in pꝛīn. §. ꝓhibemꝰ. ꝓhibꝫ imponi collectas ⁊ actiones poſtmodū ex cā rōnabili ſuſtinet. qs aūt erit ſuperioꝛ in hac coactōe ſubditoꝝ. dicunt aliqui vt refert Inno. ꝙ archiep̄us. ⁊ alij ꝙ papa. ⁊ alij ꝙ ipſemet ep̄s qui hoc petit qd̄ vr̄ plꝰ placere Inno. dūmō cauſa ſit rōnabilis euidēter ne ſubditi nimiū grauentur. ſi autē ſubditi referrēt qd̄ eꝫ puta qa dicerēt ſe nimiū ꝑgrauari vel cām dicāt nimis eſſe irrōnabilem. tūc debēt adire ſuꝑioꝛeſ vl' arbiter mō p̄redcō ⁊ plures cauſas legitimas petendi hoc charitatiuū ſubſidiū vide ꝑ Inno. i. c. i. de ſta. regu. vide gl. in. c. vnio. x. q. iij. q̄ dic̄ nō eē iuſtā cām ſi ep̄us vult ire ad papā vel ad pꝛīcipē. ſed ꝯ̄rium innuit Inno. in dicto. c. i. ſatis dicerē ꝙ ſi accedit ꝓ cōi vtilitate ſeu pro neceſſitate eccleſie ſue pōt. qa tunc poſſet petere moderatū auxiliuꝫ. ⁊ intelligo qñ nō pōt per ſe. ⁊ hoc videntur ſonare illa verba moderatum auxiliū ⁊ verbum pro neceſſitatibus. nunquid autē poſſit p̄reſcribi contra charitatiuū ſubſidium. tenet Jo. An. ꝙ non. qa contra charitatem nō pōt p̄ſcribi. Itē qa petere ſubſidiū ē in facultate ſuperioꝛis. ſꝫ in his que ſūt facultatis non currit p̄reſcriptio. vt dixi in. c. ex parte. de conceſ. p̄reben. nō. per Cy. in. l. ij. C. que ſit longa cōſue. ¶ In glo. in verbo exactōes in fi. pondera iſtam glo. nam ſentit duas opi. in queſtione que poteſt accidere quotidie. nunquid p̄relati inferioꝛes epiſcopis poſſint petere ex cauſa rationabili hoc charitatiuum ſubſidiuꝫ vt faciunt epiſcopi. ⁊ videtur glo. in ſecunda opi. tenere ꝙ ſic. ⁊ idem tenuit Gof. ⁊ Phi. ſed Pe. Abbas ⁊ Hoſti. ſentiunt oppoſitum. vnde dicit Hoſti. ꝙ archidiaconꝰ nullas collectas facere poteſt. niſi i hoc ſit

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

pꝛiuilegiatus vel habeat ꝯſuetudo.tu circa hoc
vide qđ nō. Inno.in.c.cū ꝛ plātare.de pui. ꝛ Fe
de.cōſilio.ccxviij. ❡ Ex glo.qro quot dieb⁹ po
teſt epſ moꝛari tempoꝛe viſitationis apud eā
dem eccleſiā.tex.i.c.placuit.x.q.i.dicit ꝙ duob⁹
dieb⁹.i pꝛima die dꝫ habere cleꝝ.i 2ª populū. ſꝫ
tex in.c.iter ceťa.x.q.iij.dicit ꝙ ꝑ vnā diē.ꝛ i cō
coꝛ.illoꝝ.c.ſunt opi.aliqui dicunt ꝙ illud.c.pla
cuit.ſit coꝛrectū ꝑ illud.c.iter cetera. Alij ꝙ i die
aduentus hꝫ cleꝝ ꝛ i ſequēti die mane p̄dicabit
ad populū ꝛ recedet.ꝛ ſic ſtabit in effectu reſpec
tu grauaminis ꝑ vnū diē. Alii dicunt ꝙ viſitatio
icipit a cena ꝛ finitur i pꝛādio ſequētis diei ita ꝙ
pōt dici ꝙ ſtetit ꝑ duos dies qꝛ attigit partes du
oꝛū dieꝝ ꝑ vnū diē naturalē. illud aūt veruꝫ eſt
vt nō. Inno.i.c.i.e.ti.li.vi. Jo.an. h ꝙ ſi cā rōna
bilis expoſcit pōt ibi diutius moꝛā trahē quia ſi
ex cā rōnabili poteſt redire ad locū viſitatū. vt i
dicto.c.i.foꝛtius poterit ibi moꝛā trahē ꝛ conti
nuari. Et qđ debebat facere p̄latus tpe viſitatio
nis.vide bo.tex.i.d.c.placuit.ꝛ ꝑ ſpe.e.ti.ꝛ in ti.
de igſi.§.nunc tractemus.v̄.licet. Abbas.

PRohibemus

No
uus cēſus eccľis iponi nō pōt nec antiquuſ
augeri.h̄ pōit duplicē ꝓhibitionē qnā iuſtificat
2º. ponit decretū ibi ſi qs vo. Et nō ꝙ iſte tex. eſt
de p̄ncipalioꝛib⁹. ❡ Nō pmo ꝙ nullus p̄latus cꝫ
tra papā ſiue ſit ſecularis ſiue regularis poteſt i
ponere nouū cenſuꝫ vel antiquū augere i eccle
ſia ſibi ſubiecta.ꝛ hoc intellige qñ pꝛelatus vult
imponere ad vtilitatē ſuā.nō eni dꝫ auctoꝛizaꝛ i
facto ꝓpꝛio vt in cle.i.de re.eccl.non alie.ſed ad
vtilitatē alterius eccleſie ſubſiſtēte cā rōnabili h
poterit vt nō. Inno.hic.ꝛ facit a ꝯrio.c. preterea
ꝛ.c.cū clerici.ꝛ.c.ſignificaſti.j.e.ꝛ itelligo de pꝛe
lato q hꝫ epālē iuriſdictionē i loco ar.i iurib⁹.ſ̄.
alle. ❡ Nō 2º. ꝙ hñs eccleſiā ſubiectā ñ poteſt
retinere ſibi ptē ꝓuentuū.ꝛ de epis dic vt i.c. vt
nr̄m.in fi.vt eccleſia.bñficia. De abbatib⁹ ꝛ alijs
p̄laťinferioꝛibus.vide bonū tex.in cle.qꝛ regula
reſ.i.§.i.de ſuppľ.ne.p̄la .vbi ꝯcludiť ꝙ q̄liſcūqꝫ
qꝫ ſit locus ſubiectus abbati dūmō non ſit de mē
ſa ipſius non poteſt ptem redditū ſibi retinere.
❡ Vltimo nō ꝓ illa regula qđ tibi non vis fieri
alij nō facias ꝛ ꝓ iꝰ oīa q̄cūqꝫ vultiſ ꝙ faciāt vobiſ
hoīes facite illis vt.i.di. humanum genus.
❡ In glo.in vbo nec veteres in fi.vult hec glo.
ꝙ cenſus pōt augeri auctis facultatibus eccleſie
cenſuate.ſꝫ glo.ſequēs hoc limitat vt ꝓcedat reſ
pectu p̄ſentationis vel ꝓcurationis.nō aūt reſpe
ctu cenſus.ꝛ tene mēti illā glo.ſꝫ nō reddit rōnē.
nec doc.hñ explicāt.ſꝫ dic ꝙ cenſus ideo ñ auge
tur qꝛ aut ſoluiť ſuperiori ꝛ ē ſignū ſubiectiōis.ñ
aūt refert an ſoluať multū an paꝝ.nā ſēp ōnota
tur ſubiectio.ꝑ hoc.c.oīs aīa.ſ̄.e.facit.c.ꝯſtitut⁹
de reli.do.aut ſoluiť p̄uato ꝛ ñ ē ꝓpꝛie cēſus nec
dꝫ augeri aucť facultatibus.rō qꝛ in ꝯctu cenſu
ali tranſit dñiū ex toto in recipientē vt dicit glo.
nō.in p̄alľ.c.ꝯſtitutus.ꝛ per Bar.in.l.i.ff.de pu
blicanis.vñ augeť faculates iſtius nō illius cui
debetur cenſus.merito nō debet augeri cenſus.
ſecus eſt in penſione quia illam quis ſoluit rōne
fructuum quos quis pcipit de alio.nā ꝓpꝛie cō
ductoꝛ ſoluit penſionē.vnde queādmodū ſi con
ductoꝛ patiť magnū dānuꝫ ſine culpa ſua ꝯſequi
tur diminutōem penſionis.ita ſi ex vbertate fru
ctuū caſu foꝛtuito ꝯſequiť magnū cōmōduꝫ dꝫ
augmētare pēſionē qꝛ ꝯrioꝝ eadeꝫ eſt rō.ꝛ hoc
tenet glo.ꝛ Bar.poſt eū in.l.ſi merceſ.i.§.viſ ma
ioꝛ.ff.loca.ꝛ vide qđ dixi i.c.ꝓpter.de loca.ꝛ ali
quid nō.j.e.quāto. Et ex hac rōne iſertur ꝙ ſi ec
cleſia fuit dotata monaſterio ad vſus ꝓpꝛios ꝛ
monaſteriū reſeruata ſibi pēſione cōceſſit eaꝫ al
teri debet aucť facultatibus augeri pēſio. qꝛ illa
fuit impoſita rōne fructuū queādmodū diminu
ereť facultatib⁹ diminuiť.ꝛ ideꝫ in pꝛocuratione
debita vt in.c.quāto.j.eodem. Abbas.

PReterea

Pꝛelatus ſeu
rectoꝛ eccleſie
non poteſt p̄ſertiꝫ poſt moꝛtē eccleſiaꝫ
ſuā ꝓpꝛia auctoritate cōſtruere cenſualē. ponit
caſum generalē rōnem ſubdenſ ibi non enim.
❡ Nō ꝑ ꝙ nemo poteſt auctoꝛitate pꝛopꝛia ec
cleſiam alteri eccleſie conſtituere cenſualem. ꝛ ē
rō.nā ñ poteſt quis alienare res eccleſie ſine iu
ris ſolēnitate.xij.q.ij.ſine exceptione.foꝛtius nō
pōt imponere cenſum cum ſit quedā quedam a
lienatio coꝛpoꝛis ſue eccleſie ꝛ quedā ſeruitus i
poſita. ❡ Nota ibi ſi pontificis aut alterius ꝛc̄.
ꝙ auctoꝛitate pōtificis vel alteri⁹ p̄lati habentis
eccleſiam pleno iure ſubiectā poteſt de nouo im
poni cenſus qđ intellige ex cā rationabili vt dixi
ſ̄.c.proximo. ❡ Vltimo nota ibi pꝛeſertim poſt
deceſſum ꝙ ſimplex ſacerdos non poteſt etiam
in vita ſua conſtituere eccleſiam cenſualem .ꝛ h
denotat verbuꝫ illud pꝛeſertim exponendo pꝛo
maxime.alij vero exponunt pꝛo tantum dicētes
ꝙ in vita ſua poteſt pꝛelatuſ obligare ſe ad ſoluē
dum cenſum.ſed dicēdum ꝙ licet poſſit ſe obli
gare perſonaliter.non tamen obligare eccleſiaꝫ.
ꝛ ſic itellige iſtum tex.nam iſta eſt pꝛopꝛie expo
ſitio huius verbi pꝛeſertiꝫ vt exponať ꝓ maxīe
vt nō in.c.auditis.de elec.naꝫ ex cōtrario poſſet
eccleſia ledi de facto.qꝛ poſſet adduci ad conſu
etudineꝫ.facit qđ nō in.c.peruenit.ſupꝛa de arbi
tris. Abbas.

ECcleſiis

Breue eſt vel ꝑ ali
a verba ſumma ſic.
Epiſcopus eccleſie de manu laici per
ſe erepte non pōt ob hoc cenſum imponere. et
vt intelligas.ratio dubitandi fuit quia ſicut tem
poꝛe fundationis vel percepte libertatis poteſt
epiſcopus certum cenſum ſibi conſtituere. vt in
c.conſtitutus.ſ̄.de reli.do.ꝛ in.c. pꝛeterea.el .ij.
de iurepa.ita videbatur ꝙ ſi capiebat eccleſiam
de manibus laici cum eam quaſi de nouo addu
ceret ad libertatem ꝙ in recompenſationem be
neficij poteſt imponere nouum cenſum.ſed con
trarium deciditur quia epſ ad hoc tenebať ex

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

officio ſuo.ꝛ i neceſſitatibꝰ nō̃ liberalis exiſtit
vt i.l.rē legatā.ff.de adimē.lega.Et ex hac rōne
nō ꝙ facientibꝰ aliquid laudabile ex officio ſuo
non eſt neceſſario p̄miū ipendendū.ꝛ facit ad
q̄ōnem promittitur certū p̄miū capiēti certū
ex bānitū.nūq̄d debeat familie p̄tātis capiēti ex
bānitū.ꝛ vr̄ ꝙ nō.q̄a ad hoc tenebat ab officio
fac.l.cōgruit.ff.d offi.p̄ſi.ꝛ c.i.de offi.ordi.Qua
liter aūt eripiebāt eccl̄ie iſte de manibꝰ laici pōt
tripliciter itelligi.p̄mo ꝙ de facto laici tenebant
ꝛ vſufructuabāt ſibi iſtas eccl̄ias.vel reſpectu iu
riſpatronatꝰ q̄ꝺ fuit libere p laicū ꝯceſſū ep̄o ad
ipſiꝰ inſtantiā.vel forte cēſus debebat patrono
laico a quo ſuo īgenio ep̄s liberauit eccl̄iā ꝛ n̄
ē vis quis itellectꝰ p̄feratur.

INnouamus

Noua pe
dagia ſine cōcenſu p̄cipis iponēs cōi
one p̄uat.p̄ ponit ꝓhibitio.ſcōo pena.ibi ſi q̄s
Nō p̄mo vnū caſū reſeruatū regibꝰ ꝛ p̄nci
pibꝰ.nā ad eos dūtaxat ſpectat iponer̄ noua pe
dagia.iferiores ergo dn̄i t̄pales peccāt iponēdo
h̄ pedagia de nouo.Itē nō ibi donec ſatiſfa
ciat ꝙ extortū occaſione pedagij illicite impoſiti
ſubiacet reſtitutioni.Ex quo ifert ꝙ tales domi
ni nō p̄nt de tali pedagio elemoſynam facē iux
nō.i.c.ex trāſmiſſa.ſ.de decis.ꝛ.xiiij.q.v.i ſūma
Vltio nō caſū vnū i quo eccleſia exercet iu
riſdicōem i laicos.ſ.q̄n iponūt noua pedagia ci
tra auctoritatē iuris.nā ex quo eccl̄ia excōicat
laicos trāſgrediētes.ergo h̄z i eos iuriſdictiōez
q̄a excōicatio nō d̄z fieri niſi ꝯ ſubditū vel forū
ſortiētē rōe delicti ad h̄ quod dixi i.c.ꝙ clericis
de foro ꝯpe.Sꝫ quero quid dicat pedagiū
So.dic Jo.an.ꝙ ē q̄dā p̄ſtatio q̄ fit a trāſeunti
bus ꝓ rebus q̄ vehūtur vl̄ portāt.ꝛ q̄n̄qꝫ ſolui
tur ꝓ p̄ſona.ꝛ alio vocabulo vocat i iure ciuili
vectigal q̄a ſoluit ꝓ his q̄ vehūtur.i.portantur
vn̄ pedagiū ꝛ vectigal idē ipoꝛtāt.de quo aliq̄d
nō.i.l.i.ff.de publicanis.Itē habet tributum et
cēſꝰ.ꝛ ſi ſoluit p̄cipi nō eſt d̄ria inter tributū ꝛ
cenſum.vt nō i.d.l.i.ſed p̄uato q̄n̄qꝫ ſoluitur cen
ſus ꝓ re cēſuali.de quo dixi in.c.cōſtituꝰ.d reli.
do.ꝛ tn̄ tributū differt a cenſu.An autem cleri
ci debeāt ſoluere pedagia ſeu vectigalia ēt licite
ſtatuta p dn̄os t̄pales.dic ꝙ nō q̄a pedagiū eſt
onus perſonale.ꝛ p̄ſona clerici nullo mō eſt ſu
iecta laico.ꝛ hodie dic vt i.c.q̄ꝫq̄ꝫ.de cēſibꝰ li.vi.
ꝛ i cle.p̄nti eo.ti.Et ex hoc ifertur ad queſtionē
nūquid clericus poſſit licite fraudare pedagiū
ſeu vectigal.dic ꝙ nedū clericꝰ ſed ēt oēs extra
nei licite defraudant ſeu nō ſoluūt.ex quo non ē
legitime impoſitum quia non cadit ꝓp̄ie h̄ caſu
fraus.ſꝫ potius quis euitat grauamē.ſed ipſi ci
ues qui cōi cōcenſu ſibi ipoſuerūt nō licite frau
dant q̄a i eoꝝ p̄iudiciū bn̄ potuerūt hoc ſtatuer̄
ꝛ hec ſunt de mente Bar.in.l.vectigalia.ff.d pu
blica.Vltimo op.ꝯ tex.i eo ꝙ innuit ꝙ d̄cō
ſenſu regum ꝛ p̄cipū licite iponūtur pedagia
nā vr̄ ꝙ ſolus imp̄ator poſſit iſta iponere.vt in
dicta.l.vectigalia.ꝛ.C.de vecti.ꝛ ꝯmiſ.q̄i p totū
ad idem.c.ſup quibuſdā.j.de v.ſig.vbi tex.exci
pit imp̄atores ꝛ reges.ꝛ reſpectu regū exponit
ibi Hoſti.regem.ſ.romanoꝝ.nā poſt electionē
ꝛ ante coronatōem nō appellat ip̄ator ſed rex
romanoꝝ.So.doc.nō tāgūt hoc ꝯriū.ſed pōt
tex.intelligi dupl̄r.p̄mo vt intelligatur ſm̄ ꝙ in
telligit.d.c.ſup quibuſdā.ſcōo pōt itelligi de re
gibus ꝛ p̄cipibꝰ qui p̄ſcripſerūt hoc ius ipo
nendi pedagia vel alia iura p̄cipis.nam cōiter
hodie reges inferiores p̄ſcripſerūt i eoꝝ regnis
hec iura imp̄atoris quo caſu poſſunt hoc exer
cere vt ip̄ator.vt i ſili nō.Inno.i.c.cū.p.de fide
inſtru.ꝛ Bar.i.l.iſamē.ff.de pub.iudi.ꝛ ſic vide
mꝰ hodie i aliquibꝰ cōitatibꝰ italie que vidētur
hec p̄ſcripſiſſe.in quo tn̄ Bar.vr̄ ꝯrius vt ipſe
met nō.in.l.i.ff.de aq̄ plu.arcē.ꝛ i dicta.l.vectiga
lia.ꝛ in dicta.l.infamē.Et ſcias ꝙ cū p̄ſcribitur
ꝯ p̄cipē requirit tēpus de cuiꝰ initio nō eſt me
moria.vt i dcō.c.ſuper q̄buſdā.ſed cōtra iferio
rē q̄ habēt hoc ius n̄ requirit tātū tēpus.vt nō.
i dcā.l.vniuerſa. Abbas.

CUm clerici

Qui per colluſio
nē ꝯſtituūt eccl̄iam cēſualē illa p̄uabit
p̄ exceſſus.ſcōo pena ibi p̄cipimꝰ.Nō p̄mo
penā eoꝝ qui cōſtituūt cēſualē eccl̄iam citra au
ctoritatē ep̄i.nā d̄z illa p̄uari.ſꝫ conſidera ꝙ tex.
iſte loq̄t q̄n p colluſionē iponebāt cēſū publicū
puta vt filij vl̄ nepotes p̄ntarēt poſtmodū ad il
lā eccleſiā.q̄d aūt ſi ceſſat colluſio.dic vt dicetur
i.c.graue.j.eo.Op.vr̄ eīꝫ ꝙ iſti clerici debu
iſſent deponi q̄a cōmiſerūt ſimoniā.nā ſoluebāt
cēſū vt filij vl̄ nepotes cōſequerēt eccleſias.ꝛ ſic
dabāt t̄pale ꝓ ſpirituali cōſequēdo ad h̄.c.cum
clerici.ſ.de pac.ꝛ q̄ꝺ ibi nō.in gl.fi.So.doct.fa
tēt ꝯriū ꝙ de rigore iuris tales clerici poſſūt de
poni ꝛ ēt religioſi deberent p̄uari iurepatrona
tus ex quo taliter eo abutunt.fac q̄ꝺ nō.in.c.ꝙ
clerici.ſ.de iurepatro.q̄ꝺ nota.In glo.i.i fi.
Hoſti.dicit ꝛ bene ꝙ tex.iſte nō eſt reſtringēdꝰ
ad colluſionē que fit i iudicio ꝓut glo.vr̄ intelli
gere.ſed poteſt itelligi generaliter qualitercūqꝫ
fiat colluſio ſiue i iudicio ſiue extra.vnde v̄bum
colluſio capitur hic late.In glo.ii.in fi.nō gl.
ꝙ ex iuſta cauſa poteſt ep̄us imponere nouū cē
ſū eccleſie ad hoc.c.conſtitutus.ſ.de re.do.ꝛ in
c.cum venerabilis.j.eo.ꝛ idem nō.in.c.ſignifica
uit.j.eo.ſed ſine iuſta cauſa nō poteſt tamen vbi
interuenit auctoritas epiſcopi non p̄ſumitur
colluſio.ar.in.c.niſi.de p̄ben.ꝛ ſic poteſt intel
ligi iſte tex.dum ponderat ꝙ hic non interuenit
auctoritas epiſcopi.

EA que

Si collectores grauāt
eccl̄ias p̄uari debent
officio.p̄ exceſſus.ſcōo pena ibi ꝙ ſi.
In gl.i.dic ꝙ ēt pōt itelligi tex g̃nalit̄ i oībus
collectoribus.ſi eīꝫ excedunt debitū ſinē debēt
officio p̄uari.fac.c.indicatū.lxxxix.di.Sꝫ que
ro q̄d intendit l̄ra dum dicit id quod videmini

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

habere auferṫ ꝛc. doc. exponūt tripliciter. ꝑ vt in
telligaṫ de indulgentia peccatoꝝ q2 non merebū
tur ex quo grauant. 2º. poteſt intelligi de officio
archidiaconatus. 3º. de officio collectoꝛie. ⁊ ſꝫm
hunc vltimum intellectum ſummaui.

Significauit Qui reci-
pit iuramē
tū de nouo cenſu īpoſito eccl'ie pſoluen
do ꝯpelliṫ iurātem abſoluē. ꝑ ponit caſū ꝑplexū
2º. diſtinguēdo ꝓuidet 2m mēbrū. ibi ſi vero.
Nō ꝑ ex tex. ꝙ ſola auctoꝛitas epī nō ſufficit vt
eccl'ia efficiaṫ cenſualis. nā quēadmodū eps nō
valet alienare bona eccl'ie ſine cā. xij. q. ij. ſine ex
ceptione. ita ⁊ foꝛtius nec cenſum imponē cū ſit
quedā alienatio iuris eccl'ie. ⁊ de hoc. j. cum glo.
i. ¶ Nō 2º. ibi niſi ꝑus ꝯſtaret ꝙ in cenſu etiam
antiquo nō p̄ſumiṫ auctoꝛitas epī niſi ꝓbeṫ ſicut
dicimus ī ꝯtu minoꝛis vt nō p̄ſumaṫ auctoꝛitas
tutoꝛis niſi expſſe ꝓbeṫ. vt ī. l. q̄cūqꝫ. ff. de publi.
rō eſt q2 ſolēnitas extriſeca nūq̄ꝫ p̄ſumiṫ niſi ꝓ
beṫ. vt nō. ī. c. innotuit de eo q fur. oꝛ. recē. ꝑ Jnn.
⁊ ꝑ Bar. in. l. ſciendum. ff. de verbo. ob. ¶ Ter
tio nō ꝙ ſacerdos nō pōt etiā ī vita ſua ꝯſtituere
eccl'iam cēſualē. nā ē q̄dā alienatō vt. ſ. dixi. Jn
glo. ibi iuſta tñ de cā nō glo. ⁊ ſꝫm eā reſtringerē
tex. ī. fi. nā tex. vr̄ velle ī fi. vt auctoꝛitas epī non
ſufficiat ad cenſum nouiṫ ꝯſtituendū. nā ītelligo
qñ ſine cā. alʼs ſecꝰ. vt. ſ. de religio. do. c. ꝯſtitutus
⁊. c. cū venerabilis. j. eo. Et ex glo. collige duo q̄
regrūtur ī īpoſitiōe cēſus. ꝑ auctoꝛitas epī. 2º. ꝙ
ſblit cā iuſta. 3º. ſꝫm Hoſti. ꝙ capitulū ꝯſentiat ar.
in. c. tua. ⁊. c. paſtoꝛalis. de his que fiūt a p̄latis
quarto ꝙ ſi eccl'ia cui cēſus iponiṫ eſt collegiata
ꝯſentiat huic īpoſitiōi. ar. c. i. ſ. de re. ec. nō alie. ⁊
de reꝝ ꝑmu. c. i. puto tñ ꝙ vbi cā eſt vrgens ⁊ ec
cleſia inferioꝛ nō velit ꝯſentire poterit eps h̄ fa-
cere cū ꝯſenſu capituli. ar. in cle. fi. de re. ec. ñ alie.
⁊ ī. c. i. eo. ti. li. vi. ¶ Jn glo. ij. in fi. Gof. ⁊ Laur.
videnṫ diſtiguere ꝙ aut certū eſt cenſum deberi
⁊ fuādū eſt iuramētū. aut certū eſt non deberi ⁊
parendū eſt p̄cepto epī ī dubio dꝫ obedire. Sꝫ
aduerte q2 ꝑ h̄ nō ſoluiṫ ꝯtrū formatū in glo. naꝫ
iſti monachi erāt in poſſeſſione huiꝰ cenſus qa
p̄deceſſoꝛ huiꝰ rectoꝛis ſoluerat ⁊ lite pēdēte nō
dꝫ qs p̄uari poſſeſſiōe ſua. Ex dictis doc. poteſt
multipliciṫ ſolutio colligi. ꝑ ꝙ ſolutō rectoꝛis ſiñ
ꝯſenſu epī nō potuit tñſferre poſſeſſionē in iſtos
monachos. q2 ſine auctoꝛitate epī cēſus īponi nō
pōt. ⁊ h̄ ꝑ tenuit. Jnno. poſtea dicit ꝙ poſſeſſio
fuit eis q̄ſita. vt in. c. dilectꝰ. de cap. mo. ſed erat
clādeſtina reſpectu epī. vñ potuit eps poſtq̄ꝫ ſci
uit ſolutionē interdicere. 3º. pōt ſolui ꝙ hec poſ-
ſeſſio erat ꝯ ius. vñ ſpoliatꝰ tali poſſeſſione non
ꝯſeqṫ reſtitutionē niſi ꝓbet ꝙ ex ꝓbabili cā acq
ſiuit poſſeſſionē. vt ī. c. ad decimas. de reſti. ſpo.
li. vi. Et nō ex p̄dictis ⁊ ex tex. ꝓ iſtis oneribꝰ q̄
p̄ſbri exoluūt. q̄nq̄ꝫ ꝯ ius vt nō obſtante illa poſ
ſeſſione facti poſſit eps interdicere ſacerdoti vt
illa onera amplius nō ſoluat. ¶ Jn glo. fi. dic vt
ſ. dixi ꝙ tp̄e fundationis pōt cenſus īponi. vt in
c. p̄terea. de iurepatro. Jtē de nouo vbi ſbeſt cā
vt nō. in fi. glo. quā nō. Jtē pōt acqri p̄ſcriptione
vt in. c. cleutheriꝰ. xviij. q. ij. ſed cū hec p̄ſcriptio
ſit ꝯ ius oꝫ ꝙ p̄ſcribēs habeat titulū ⁊ bonā fidē
vel ꝙ tanto tp̄e poſſiderit de cuꝰ initio nō ſit me
moꝛia. vt ī. c. i. de p̄ſcrip. li. vi. ⁊ dicit hic Hoſti. ꝙ
ꝙ ſola auctoꝛitas epī ſufficit ad parādū titulum
p̄ſcribēdi. ar. hic qd̄ ego limitarē qñ p̄ſcribēs er
raret in facto q2 putauit ꝯſenſum capituli iterue
niſſe. ſecus ſi errabat in iure credens ſolū ꝯſēſuꝫ
epī ſufficē q2 erroꝛ iurꝭ īpedit p̄ſcriptiōeꝫ. vt ī. c.
dudū. de decimis. ⁊ ī. l. nūq̄ꝫ. ff. de vſuca. facit qd̄
nō. ī. c. ij. de his q̄ fi. a p̄la. ⁊ ī. c. de q̄rta. de p̄ſcrip.
Sꝫ q̄rit h̄ Ho. qd ſi cenſus ab initio poſitus fuit
ſed p̄ſcriptiōe legitima ſblatꝰ nūqd valeat īpoſi
tio nouiter facta. ⁊ tenet ꝙ ſic. tñ q2 ꝯ cenſum nō
p̄ſcribiṫ. vt ī. l. cōpit. C. de p̄ſcrip. xxx. vel. xl. āno.
tū q2 aliud eſt de nouo omnino īponē aliud re-
cenſere antiquū. ar. in. c. ꝯſuluit. j. de iudeis. hoc
dictū tñ nō plꝫ. nā. l. cōpit loqͣtur de cenſu debito
p̄ncipi ī ſignū ſbiectiōis q nō pōt p̄ſcribi ſic nec
ſbiectio. ſecus in cenſu debito inferioꝛi puta pa-
trono vel alteri eccl'ie. nō eni video quare cōtra
cenſum iſtū nō poſſit p̄ſcribi. ex q̄ ḡ cenſus eſt le-
gitime ſublatus de nouo nō pōt eps de nouo im
ponere ſine cauſa legitima.

Sopite Archieps viſitans ꝓ
uintiā etiā a monaſte
rijs ꝓuītie ꝓcurari dꝫ. ꝑ narrat factū
2º. diffinit. ibi tñ. ¶ Nō ꝑ ꝙ monaſteria licet ſint
exempta a lege dioceſana. vt in. c. dilectus. ⁊ qd̄
ibi nō. de offi. oꝛdi. teneṅ nihilominus ad ꝓcu
rationem p̄ſtādaꝫ rōe viſitationis. Ex quo infer
tur ꝙ illa theoꝛica eſt falſa q̄ hꝫ ꝙ ea q̄ ꝯſiſtunt ī
dādo ſunt de lege dioceſana. nā ꝓcuratio ꝯſiſtit
in dando. nec tñ ab ea monaſteria ſunt exempta
de quo vide qd̄ dixi ī. c. i. de ſtatu regula. ¶ Nō
2º. ꝙ abbas pōt eſſe ꝓcuratoꝛ alioꝛum monaſte
rioꝛū. an aūt poſſit hoc officiuꝫ exercere ꝓ aliīs
videṫ ꝙ nō. ar. in. c. ij. ſ. de poſtu. p̄la. ⁊ in cle. reli
gioſus. de ꝓcura. Hoſti. tñ ſimpliciter tenet ꝙ cū
habeat adminiſtrationem poteſt eſſe ꝓcuratoꝛ
vnde nō repelliṫ ſic ſimplex religioſus qd̄ vbuꝫ
nō. ⁊ vide ho. glo. q̄ facit ad multa. xvi. q. i. de p̄e
ſentium. Jtem in ſimplici religioſo dicit Hoſti.
ꝙ pōt eſſe procuratoꝛ epiſcopi. alle. xvi. q. i. c. ſi
vere. quod verbuꝫ etiam nota. q2 per iura aper
te non probatur. ſed facit quod legi. ⁊ nota. ij. q.
vij. cum paſtoꝛis. Jtem nota ꝙ ius commune in
uatur ex communi vſu patrie. ⁊ ſic conſuetudo
poteſt concurrere cum iure communi. ⁊ facit ad
queſtionem tactam per glo. in. c. i. de conſti. in vi
¶ Ultimo nota ꝙ archiepiſcopus poteſt viſita
re nedum ſuam dioceſim ſed etiam totam pro-
uintiam. ⁊ nedum eccleſias ſeculares ſed etiam
religioſas ⁊ monaſteria ⁊ ab eis exigere procu-
rationem ratione viſitationis. ⁊ de modo viſitan
di per archiepiſcopuꝫ. dic vt hodie habes bonū
tex. in. c. i. eo. ti. li. vi. An autē archieps ſeu eps
poſſit viſitare hoſpitalia qualiacunq̄ꝫ ſint vide

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ꝑ Fe.ꝯſilio.xlvi.ꝛ ꝯclude tres caſus. primuſ qñ
certum eſt hoſpitalia eẽ religioſa vtputa auctē
epiſcopi fũdata. Et h̄ indubie viſitat̄ ꝑ epm̄ ꝛ ar
chiepm̄.vt in.d.c.i.§.i.ꝛ ibi glo.ſup v̄.pia loca. ſe
cũdus caſus qñ nõ ꝯſtat ꝙ ſint fũdata auctē epi
ſ3 habẽt ſigna religiõis ꝛ publicitatꝭ.vt q3 habẽt
cãpanile cũ cãpana.ꝛ ibi publice celebrat̄ quoti
die q3 p̄ſũptio eſt ꝙ ſint religioſi.vt nõ. archi.de
ꝯſe.di.i.nemo.dixi in.c.patẽtibꝰ.de priuile.t̃tius
caſus ẽ magis dubitabilis qñ ꝯſtat ꝙ ſunt hoſpi
talia ꝑuata.ꝛ ſentit Fe. ꝙ poterit adhuc viſita
re exquo ſunt deputata ad vſus pios. loquit̄ tñ
de hoſpitali īfectoꝝ vel leproſoꝝ.ꝛ facit.c.ij.j.de
eccle.edi.ſed ego in hoc caſu diſtinguerẽ. ꝙ aut
viuit ille q hoſpitale erexit ꝛ nõ poterit epus eo
īuito illud viſitare quẽadmodũ ꝛ domũ ꝓpriam
alicuius priuati.aut ille deceſſit ꝛ voluit hoſpita
le remanere in ſuo ſtatu.ꝛ tunc ſuperioꝛ poteſt
illud viſitare.arg.optimum in auc̃.de eccle.titu.
§.ſi quis edificationem.ꝛ facit qd̾ dixi in.c.inter
dilectos.de donatio.

Grauis Patroni etiã cle
rici nouũ cẽſu3 ec
cleſie iponẽ non p̄ſt nec veterẽ augẽ.ꝛ
ſi ſup hoc iuramẽta vel cautiones exegerunt co
gunt̄ abſoluẽ.prima pars narrat factũ.ſcd̾a ꝓui
det ibi diſcretioni. ¶ Nõ ꝙ l3 ad petitionem
p̄roni poſſit tpe fũdatiõis certus cẽſus vl̄ pẽſio
ꝯſtitui.ut i.c.p̄terea.de iurep̄ronat̄.ꝛ.j.c.px.pꝰ
tñ fũdationẽ hoc fieri nõ poſſet ut hic. ¶ Nota
ſcd̾o ꝙ iuramẽtũ nõ ligat p̄ſbr̄ũ i p̄iudiciũ iuris
eccl̃ie. ¶ Altio nõ ꝙ rectoꝛ ꝯſtituẽſ eccl̃ia3 cẽſu
alẽ ꝓpria auctē eſt canonice puniẽdus.q̄ aũt pẽa
dicat̄ in hoc canonica.dic ut in glo.fi. ¶ In glo.
in v̄bo abſolui ibi duo.nõ.glo.ꝓ intellectu illius
c.tua.ſ̄.de iureiuran.ꝛ dic ut ibi plene dico.Et i
fi.gl.vl̄ dic ꝙ iſte abſoluit̄ quo ad vulgi opiniõe3
vl̄ abſoluit̄ a peccato q3 temẽ iurauit. ¶ In glo
fi.ibi de elec.nihil.ꝛ vide meliorẽ gl.i.c.gñali.de
elec.li.vi.Et i fi.gl.Hoſti.dicit ꝙ pẽa in hoc caſu
erit arbitraria exquo certa non ẽ in iure exp̄ſſa
nec.ob.c.cu3 clerici.ſ̄.eo.q3 ibi ꝑ colluſionẽ fuit
cẽſus impoſitus ſeu inſtitutꝰ. Itẽ ibi inueniit ſi
monia hic non.nec ob.c.q̄relam. de iureiuran.
q3 ibi loquit̄ de trãſgreſſione liciti iuramẽti iſtõ
aũt iuramẽtũ erat illicitũ. Jo.an.dicit ꝙ etia3 in
hoc.c.pactum poterit eẽ ſimoniacũ.vult dicẽ ꝙ
ſi iſte ꝓmiſiſſet cẽſum vt p̄ſtaretur ad bñficium
cõmiſiſſet ſimoniam.ꝛ ſic priuaret̄ eccl̃ia. ſecus
dic vbi poſt inſtõnẽ ex ſua ſimplicitate ꝓmiſiſſ3
ſoluẽ cẽſum.ſi aũt hoc feciſſ3 ſciẽter credo ꝙ de
beret priuari eccl̃ia q3 h̄ ẽ pena alienantis inde
bite bona eccl̃ie vel obligãtis eccl̃ia3 pro alienis
debitis.de quo in.c.quod ſicut. in fi.ſ̄. de elect.
ꝛ in.c.ij.de ſolu.

Qvanto Qui tenetur ꝓ
curare fratres
alicuꝰ domus obligat̄ ad ꝓcurandum
oẽs l3 eoꝝ numerꝰ nũc creuerit. ſed ſi ex h̄ grauaret̄ nimiũ ꝑ iudicio officiũ ſibi ꝓuidebit hoc dic
ſm̄ magis cõem lec.p̄recitat factũ.ſcd̾o idulget
ꝛ idulgẽtiã moderat̄ ibi indulgendũ. ¶ Nõ ꝑ
ꝙ ad volũtatẽ fũdatoꝛiſ eccl̃ie nõ ſolũ iponi põt
cenſus ſeu penſio ꝑſoluenda ipi patrono.ſ3 etiã
tertio ſeu alteri eccl̃ie qd̾ idẽ eſt. ¶ Et ex hoc et
ex tex.colligo ꝙ ꝯtingere põt vnã eccl̃iam obli
gari ad ſoluendũ cenſũ vel pẽſionẽ alteri eccl̃ie
l3 illi nõ ſit ſubiecta.ꝛ ſoleo allegare iſtũ tex.ad
ad ꝓbãdum ꝙ ſolutio cẽſus ſeu pẽſionis neceſ
ſario nõ ꝓbat ſubiectiõem q3 nõ ꝓbat hoc eẽ qd̾
ab hoc ꝯtingit abeſſe vt in.c.ij.de tranſla.p̄la.ꝛ in
l.neq3 natales.C.de ꝓba.ꝛ vide qd̾ dixi in.c.ij.
ſ̄.eo. ¶ Scd̾o nõ ar.ꝙ licite teſtatoꝛ grauat he
redẽ vl̄ legatariũ ad exhibẽdũ vnã ꝓcuratiõem
ſingulis annis aliq̄bus fratribus.ꝛ h̄ multum ẽ
in vſu. oꝛitur enim ex hoc obligatio vt hic patet
¶ Item nõ ar.ꝙ obligatus ad ꝓcurandũ dñm
tenet̄ etiã ꝓcurare ſuitores.nã in ipoſitiõe huꝰ
oneris nulla facta fuit mẽtio de ſeruitoꝛibꝰ.ꝛ tñ
exp̄ſſe ex l̄ra colligit̄ ꝙ etiã ſuitores ꝓcurari de
bebãt.ꝓ ꝛ cõn̄ facit tex.nõ.in.c.l3.de p̄uile.li.vi.ꝛ
vide Ol.ꝯſilio.xi. ¶ Itẽ nõ ꝙ obligatio ꝯcepta
ſub noĩe collectiuo vl̄ appellatiuo īcipit augmẽ
tum vel diminutiõem ſm̄ ꝙ diminuit̄ vl̄ creſcit
ꝯp̄henſum ſub illo noĩe collectiuo. vñ ſi teneoꝛ
ꝓcurare fratres alicuꝰ loci obligoꝛ ad ꝓcuran
dum ſm̄ eoꝝ numeꝝ ſiue creſcat ſiue diminuat̄
¶ Item nõ ar.ex fi.l̄re ꝙ vbi onꝰ iponit̄ habito
reſpectu ad redditus diminuit̄ ꝛ augetur ſm̄ fa
cultates reddituu3. de quo dic.vt in.c.ꝓpt.ſ̄.de
loca.ꝛ i.l.ſi merces.§.vis maioꝛ.ff.eo. ¶ In glo
ij.ibi ſeruãda ẽ huiuſmodi liberalitas.vult dicẽ
ꝙ liberalitas habet̄ ꝓ cã qd̾ clarꝰ dicit Inn.ꝛ fa
cit.c.i.ſ̄.de dona.ꝛ hãc ſolutionẽ tene licet Hoſ.
dixerit ꝙ iſti erãt in poſſeſſione ꝓcuratiõis iſtiꝰ
ideo nõ tenebãt allegare cauſam.que ſolutio nõ
placz Hoſti.nam l3 ꝓpria auctoꝛitate nõ debeãt
ſpoliari.tñ non apparente cã exquo hec ſolutio
eſt cõn̄ ius.poſſũt ſoluentes repetẽ qd̾ ſoluerũt
niſi oſtẽdat̄ cã legitima.nec ob.ꝙ poſſeſſoꝛ non
cogit̄ oſtẽdere titulũ ſue poſſeſſiõis.ij.q.v.in p̄n.
q̄a illõ ꝓcedit niſi poſſeſſio ſit cõn̄ ius vt ꝓbat̄ in
c.cũ eccl̃ia ſutrina. de cã poſſ.ꝛ ꝓp̄e.vbi elcõꝛes
ſuccubuer̄t cũ agẽnt ꝯ̄ ꝓpetate iurꝭ eligendi exq
nihil oñder̄t vl̄r poſſeſſionẽ.ꝛ nõbiſ bñ h̄ dc̃3 ſ3 i
caſu nr̄o erat cauſa ſcilicet mera liberalitas pa
troni ad cuius inſtantiam epiſcopus impoſuit
hoc onus tempoꝛe fundationis.ꝛ adde ea que
dixi in.c.peruenit.ſ̄.eo. ¶ In gl.in verbo indul
gemus ibi quotcũq3 eſſent.nõ glo. vult enim ꝙ
exquo obligatio fuit ſimpliciter concepta ſub
nomine collectiuo non variat̄ licet creſcat vel di
minuatur numerꝰ comp̄henſoꝛum ſub nomine
collectiuo.vnde papa hic ꝓuidit ex indulgentia
ꝛ ex officio ſuo.Hoſti.tenet cõtrarium.dicit enim
ꝙ de iure fuit iſta reſtrictio quia nõ ẽ veriſimile
ꝙ q̄s velit ſe grauare in īfinitũ.ꝛ idẽ Bar.hic.
in q̄õne veneriali.ſ3 Inn.Jo.an.ꝛ cõit̄ doc.ſe q.
tenent p̄mum intellectum.ꝓ quo multũ fac tex.
in fi.vbi dicitur ꝙ ſi augerentur facultates iſtius

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

monaſterij onerati debēt oēs ꝓcurari ſc̄m nume
rum ampliatū qḋ nō fieret ſi ꝑma obligatō intel
ligeret̄ reſtricta ad numeꝝ tūc exiſtētem. Inno.
tñ mltū nōbilit̄ vr̄ reſtringē iſtā ꝓuiſionē vt fieri
debeat qñ ex mera liberalitate ꝓceſſit obligatio
ſecus ſi aliq̄ dato vel retento fuiſſet inducta. nā
ſbueniēdum eſt donatori vt non teneat̄ cum ma
gno grauamine ſuo. vnde nō pōt ꝯueniri vltra
q̄ȝ facē poſſit deducto eo ne egeat. vt i. l. int̄ oēs
ff. de re iudi. que ratio ceſſat in obligatiōe cauſa
ta ex facto nō lucratiuo qḋ ſatis mihi placet. q̄a
non debet iudex ꝯſulē vni cum graui ꝑiudicio
alterius. vt nō. in. l. iiij. §. hoc autem iudicium. ff.
de dam. infec. Faciūt hec ad queſtionē q̄tidianā
quidā dedit furnū ſeu molendinū in ēphiteoſim
hoc adiecto vt haberet ⁊ deberet recipiens gra
tis coquere vel molere ꝓ iſto donante ⁊ familia
ſua demū excreuit multū familia iſtius vltra ſoli
tum. Queritur nunq̄d tenet̄ coquere vl̄ molere
ꝓ omnib⁹ an ſc̄m numeꝝ antiquū. Fe. Pe. ⁊ Ab
bas di cūt de iure q̄ ſic. ſed ex officio iudicis po
terit ſibi ꝓuideri ꝓ vt hic factū fuit. Sed aduer
te q̄ȝ h̄ vltimum eſt ꝯ illam nōbilē limitationem
Inno. q̄ voluit hūc tex. ſolum ꝓcedere reſpectu
reſtrictionis qñ obligatō ꝓceſſit ex mera libera
litate nō aūt qñ aliquo dato vel retento vt i ter
minis nr̄is. Et pōt etiā adduci ad id qḋ q̄tidie
obſeruat̄. nā pr̄ familias ſepe conſtituit certum
ꝑcium vt quis teneat̄ coquere ꝓ tota familia ſua
nūq̄d aucta familia teneat̄ parit̄ ſicut prius. Ex
ꝑdictis potes colligere ſolutionē. nā ex q̄ recipi
ens pōt ſe habere ad lucꝝ. ſ. de minorata familia
ita debet ſentire damnū aucta familia cū ꝯtrarioꝝ
eadem eſt diſciplina. ¶ In glo. fi. hic nō attigit
ꝓpē mām nr̄am. q̄ȝ vt. ſ. dixi hec moderatio pro
ceſſit ex indulgentia. ſed de iure tenebat̄ ꝓcura
re oēs fratres quotcūq̄ȝ eſſent ſiue diminutis fa
cultatib⁹ ſiue auctis. ⁊ de mā glo. dic vt plene nō
in. c. ꝓpter. de loca. ⁊ in. c. cum. M. de conſtitu.

Cum inſtantia

1A Oēs eccl'ie niſi q̄ ab h̄ ꝑ ꝓuilegiūȝ ap̄lī
cum ſint exempte ꝓcurare tenent̄ legatos ſedis
ap̄lice ſeu etiā ei⁹ nūcios. nec i h̄ ꝑſcriptiōe iuuā
tur h̄ dicit vſq̄ȝ ad. §. ſane abinde vſq̄ȝ ad finem
tractat de mō ꝓcurationis ipſoꝝ legatoꝝ ⁊ nūci
orum. due ſunt partes principales. ij. ibi ſane.
Nō ꝑ ex iſto tex. q̄ tā legati q̄ȝ nūcij ſedis ap̄lī
ce licite petunt ꝓcurationē. ⁊ ꝓcedit tex. nedum
in legatis ⁊ nuncijs deſtinatis ad certum locum
vbi ꝓcuratio querit̄ ſed etiā in tranſeuntib⁹. vt i
c. ego. R. ſ. de iureiuran. ¶ Z⁰. nota ibi ſi longiſ
ſimo tempore q̄ ꝯ ꝓcurationē debitā nō currit
ꝑſcriptio etiā longiſſimi temporis. ⁊ multū facit
iſte tex. ꝯ vnā opi. Jo. de ligna. in. c. accedentes.
de ꝑſcrip. vbi dixit q̄ licet nō valeret ꝑſcriptio ꝯ
ep̄m ſeu legatos. valet tñ ꝯ reſiduum cleri. vt re
liquus clerus ſubeat totū on⁹ ꝓcurationis. naȝ
i illo caſu nō ꝑſcribit̄ ꝓcuratio ſed potius ꝯ aliq̄s
clericos vt ipſi ſoli hoc onus explicent. ⁊ ē dcm̄
ſatis notabile in ſe. ſed vt dixi h̄ lr̄a multum fac̄
in oppoſitum dum dicit q̄ nulla perſona debet
eſſe excuſata ab onere ꝓcurationis. ⁊ vide qḋ la
tius dixi in dicto. c. accedentes. ¶ Tertio nota
caſum in quo aliquid eſt queſibile per priuilegi
um ⁊ nō ꝑ preſcriptionē. ⁊ ſic priuilegium ⁊ pre
ſcriptio non ſemꝑ ꝓcedūt a pari. vnde ꝑſcriptio
nō reddit laicum capaceȝ iuris ſpūalis ſed ꝓuile
gium ap̄licum ſic. de q̄ per Jo. an. in. c. ij. de ꝑbē.
li. vi. in nouella. ¶ Item nota in. §. ſane. q̄ lega
tus nō tenetur recipere ꝓcurationē per omnes
miniſtros toti⁹ cleri. ſed pōt nūc ab vno prelato
nunc ab alio procurationem exigere. grauat⁹ tñ
vltra facultates in vna ꝓcuratione habet regreſ
ſum contra alios vt ſic ab alijs reſtauretur.
Item nota vnā regulā in mā ꝓcurationis. debet
enī ſic preſtari vt nulla eccleſia nulluſq̄ȝ ꝑlatus
vltra facultates ꝓprias pregrauet̄. ⁊ de hoc in gl.
¶ Vltimo q̄ȝ tex. hic excipit caſum in quo cōce
ditur ꝓuilegiū ap̄licum. Queritur de queſtione
quotidiana papa cōceſſit ꝓuilegiū cuidā mona
ſterio monialiū vt non teneret̄ ad ꝓcurationē le
gatoꝝ etiā ſi in lr̄is eoꝝ idē dicat̄ vt tā nō exem
pti q̄ȝ exempti teneant̄ ad h̄ onus niſi de iſto in
dulto conceſſo monaſterio fiat mentio de verbo
ad verbuȝ. demū papa conceſſit legato vt poſſit
exigere ꝓcurationem a quibuſcūq̄ȝ ꝑſonis etiā
exemptis quāuis talia ſint priuilegiata q̄ de eis
ſit fienda mentio de v̄bo ad v̄bum que voluit in
illis lr̄is habere. ꝓ expꝛ̄ſſis querit̄ nūq̄d per has
lr̄as legatoꝝ ſit derogatum illi ꝓuilegio. queſtio
vr̄ ſatis dubia. vnde Fe. cōſilio. ccxxv. tenuit pri
mum ꝓuilegiū nō eē ſblatū ꝑ ſecūdas lr̄as q̄ȝ de
priuilegio debet fieri mentio ad hoc vt illi dero
getur. vt in. c. veniens. de ꝑſcrip. ⁊ plene nō. xxv.
q. ij. in ſumma. ⁊ in. c. i. ſ. de reſcrip. nec ſuffic̄ men
tio gn̄alis. ſed requirit̄ ſpecifica. vt i. c. ij. de dolo
⁊ ꝯtu. Item ſi diceremus oppoſitū ꝑmum ꝓuile
giū eſſet inutile cū papa ſemꝑ concedat pleniſſi
mas lr̄as legatis ⁊ nūcijs. Sȝ poſtea idem Fe.
mutauit ſententiam. vt patet conſilio. xlvi. tenen
do ꝯtrium. nam per verba generalia pleniſſima
reuocantur oīa priuilegia ſtatuta ⁊ ꝯſuetudines
vt eſt bonus tex. in cle. duduȝ. ꝓpe finē. de ſepul.
Itē ſi diceremus ꝯtrariū indirecte diminuerentur
poteſtas pape. nā cū ꝓuilegia ꝯſiſtant in facto ⁊
papa nō habeat omniū memoriā impoſſibile fo
ret q̄ de omnib⁹ habentibus priuilegia faceret
mentionē de verbo ad v̄buȝ. nam ſatis eſt q̄ ap
paret de intentione ſua volente reuocare talia ꝑ
uilegia. Conclude ergo q̄ tam i hac materia q̄ȝ
in alia debemus ſemper conſiderare clauſulas
primi ⁊ ſecundi priuilegij ⁊ ſc̄m eoꝝ vim iudican
dum vel pro priuilegio vel pro reuocatione. ⁊ fa
ciunt hec ad māȝ teſtamētoꝝ cū ꝑ teſtator appo
ſuerit clauſulā certā in ꝑ teſtamento. ⁊ in z⁰. fecit
gn̄alē mētionem de ꝑdicta clauſula. de quo vide
qḋ nō. Dy. in regula qḋ ſemel. de re. iur. li. vi. ⁊
ꝑ legiſtas in. l. ſi quis. in princi. ff. de lega. iij. In
glo. ij. in fine ita nec imperator. vt in. l. comperit

C.de pſcrip.xxx.anno.gnimo dicit Jo.an.ſe nō
credē q papa poſſet aliquē pͥuilegiare ne teneat
venire ad eū vl vt p eū nō poſſit excōicari.et ego
hoc habeo p indubitato qꝛ cū papa teneat locū
dei in terris.vt in.c.ij.de trāſla.pla.non dꝫ poſſe
aliquē eximere a ſua ptāte cū p hoc eximētur a
ptāte dei.vnde ꝯ ſūmā ptātē pape nō valet pſcri-
ptio.vt nō.Inno.in.c.bone.ij.de poſtu.pla.ſꝫ re
ſpectu Imperatoris dubitat.de q dicēdū vt nō.i
c.p venerabilē.j.qui fi.ſint legi. ¶Et nō ex hoc
tex.dū lra dicit nō credimꝰ etc.q cōtra pͥuilegiuꝫ
indultū ſup exemptione a pcuratōe ē pſumptō
de falſitate vel q emanauerit iaduertent de cu-
ria romana.vnde poſſet expectari ſcda iuſſio.fa
cit qd nō.ſ.de teſti.cām el.i. ¶In gl.in vbo ide
bite ibi a paupe nō dꝫ exigere. ¶Nō glo.q cle
rici paupes nō debēt gͣuari in pcuratōe exhibē
da.et idē nō.glo.in.c.pcuratiōes.j.eo. ¶In ea.
glo.ibi nō cogant vbi dr q delicate pſone nō co
gunt vti cibis groſſis nec peccāt vtēdo delicat.
et p hoc cōtrariū voluit gl.q legatis et nūciis fiat
pcuratio ſm qualitatē pſonarū.et p hoc recedit
ab his q ſūt.ſ.dicta in glo. ¶In glo.fi.in fi.dic
q hec ꝯria nō vrgent cōtͣ tex.loquit enī in fal-
cidia detrahēda ex quolibꝫ legato.vñ nō pōt pe
ti niſi quarta ps cū illa ſit tātū debita.ſed in caſu
hꝰ.c.omnes tenēt ad pcuratiōem et q̄libꝫ eccl̄ia
de pſe.iō a qualibꝫ pōt ſeorſū exigere pcurati
nem.et ſi in aliquo pregrauatur debet ab aliis re
ſtaurari vt in littera.

18 Ex parte Si ad vnicam
mēſurā ſolui ſo
let qd debet ex voto ad illā in poſterꝫ
ſolui debit.ſi vo ad diuerſas liberabit ſoluēs et
ad minorē et vt intelligas incipias ſic caſū.qdaꝫ
vouerūt dare eccl̄iis certos ſextarios frumēti in
illo loco repiūt plures ſextarij minores et maiōes
dubitat an ſm minorem vel maiorem vota eēnt
exoluenda et rñdet vt in lra. ¶Nō pmo q vo-
tum efficaciter obligat vouētē licꝫ ab aliquo vo
tum nō fuerit receptū.et eſt rō qꝛ votuꝫ fit deo q
vbiqꝫ pñs eſt.et ſemp itelligitur recipe votū. Et
ex hoc habes q ex ſimplici pollicitatiōe facta ec
cleſie qs pōt ꝯpelli ad executiōeꝫ.p h vide ho.
tex.cū glo.xij.q.i.c.ſcimꝰ. ex quo iſero q vouen
tes dare cereū.vl imaginē vel certū qd eccl̄ie pñt
ꝯpelli ad pſtationē eccl̄ie lꝫ eccl̄ia vl clerici eccle
ſie nō fuerint pñtes tpe voti qd nō.et h ſat pbat
lra ibi cogēdi etc.et ibi exigēda.nā exigē ē ab iui
to extorqre.vt in.l.fideicōmiſſa.§.ſi rē.ff.de leg.
iij. ¶Ex hoc etiā nōbilit iſert Inno.q q vouit
intrare certā religionē pōt ꝯpelli p clericos illiꝰ
eccl̄ie ad intrandū.et ſi vouit in gn̄e intrare reli-
gionē pōt ꝯpelli vt intret vnā de approbat.nā lꝫ
vota a principio ſint gratuita ex poſtfacto tñ ſūt
neceſſaria.vt in.c.lꝫ.ſ.de voto.idē nō.in.c.porre
ctum.ſ.de reg. ¶Nō q vbi ꝯſtat de ſba obliga
tionis icertitudo reſpectu quātitatis non viciat
facit.l.nūmis.ff.de le.iij.et i.l.ſi fuꝰ pluriū.de le.i.
¶Tertio nō q vba dubia etiā plata in voto re
cipiūt interptationē a cōi vſu patrie ꝯcor.qd legit
in.c.ex lris.de ſponſa.et in.d.l.ſi fuꝰ pluriū. ¶Ul
timo nō caſū mirabilē in q inꝑtatio fit i voto vt
minꝰ obliget vouētē. vñ cōtͣ hoc videt tex.in.l.
ticia.§.ſempronio.et ſequē.ff.de au.et arg.leg.vbi
tex.nō.dicit q legatū factū eccl̄ie recipit latiſſimā
inꝑtationē.vñ ſi quis legauit eccl̄ie calicē nō dꝫ
itelligi de ereo ſed potiꝰ de argēto et ē ille tex.
notabilis.ergo vouēdo dare eccl̄ie certas mēſu
ras debꝫ intelligi de maioribus menſuris.et non
de minoribus vt ſic faueatur religioni. Sol.cōtͣ
riū videt difficile et nō tactū hic p doc.ſed poteſt
dici q cōtrarium pcedit in legato vbi inꝑtatio fit
potius cōtͣ hēdē qꝫ cōtͣ ipm donatorē.nā pſum
ptio eſt q teſtator itellexit de meliori fauore pie
cāe.ſed hic loquit de inꝑtatione fienda cōtͣ ipꝫ
vouētem qui negabat ſe intellexiſſe de maiori.
Item hec inꝑtatio fit ita ſtricte pꝑter rōnem.
de qua in fi.lre ne clerici videant exactores im
probi et inhiare rebus tēporalibꝰ.et p hāc rōneꝫ
dubitarem ſi ex voto deberet calix vel alia res
deputata ad cultū diuinū.nam iſto caſu ceſſaret
iſta rō lre ſup quo eēt cogitādū. ¶Secūdo op.
fortit cōtͣ tex.de.l.triticū.et de.l.qui inſulā.ff.de
vbo.obli.vbi dicit q ſi pmitto tibi triticū.nulla
oritur obligatio.ex quo non apparet de certo ge
nere tritici vel certa quantitate. nam dando mo
dicum eſſem liberatus quēadmodū dr in legat
q non valet legatū ſi legat animal in genere qa
dando muſcam quis liberaret.vt nō.in.l.legato
gn̄aliter.ff.de lega.i. ergo idem dicendū in caſu
huius.c. Sol.dicit Hoſt.q in caſu noſtro fuit in
tellectum de certa menſura.nā iſti vouerūt dare
puta vnum ſextariū frumēti ſed non apparebat
de quo ſextario fuiſſet itellectū. vnde dādo mo
dicum nō ꝯtigiſſet liberatio qꝛ ſalteꝫ valebat ob
ligatio ſm ſextariū minorē.et ex hoc ſentit Hoſ.
q incertitudo viciat obligationem in iſtis ſpiri
tualibus et eccleſiaſticis ſicut in prophanis. ſed
vide archi.i.q.i.in.c.ſunt nōnulli.vbi dicit nota
biliter q ex equitate canonica nō viciatur talis
obligatio.ſed debet fieri reductio ad arbitriuꝫ
boni viri.nam ſi fauor dotis hoc inducit vt non
vicietur obligatio ex nimia generalitate vt nota
biliter probatur in.l.cuꝫ poſt.§.gener.ff.de iure
do.vbi dicitur q ſi dotem promiſi in genere nō
uiciatur obligatio ſed determinabitur ſm facul-
tates et dignitates perſonarum ita equitas cano
nica debet inducere ut obligatio non corruat ex
incertitudine.ex quo conſtat de animo uolentis
ſe obligare.unde per arbitrium ſuperioris con-
ſideratis circumſtantiis fiet certa declaratio et
determinatio.et hanc opinioneꝫ ſequitur domi-
nus Anto.et facit de ea magnum feſtum.et cer-
te dictum eſt ſatis nō.et equum et ſemper menti
commēdandum ut dicamus q de benignitate
canonica ex quo conſtat de animo uolentis ob
ligari.icertitudo ſeu nimia generalitas nō uiciat
obligatōeꝫ ſꝫ fiet determiatō arbitrio bōi uiri ꝯſi
derat circūſtātiis pſonarū et māc ſubiecte quod

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſemp nõbis nec erit ſpãle illud in voto ſed ſemp
habebit locuz in foro canonico.ar.c.dilecti.§. de
iudi. ¶ In glo.in vbo in p̄ caſu.ibi qõ maior ps
facit ꝛc.nõ gl.ſentit eni ꝙ vba dubia recipiunt in
terpretationem ſm itellectũ maioris partis ciui
tatis non obſtãte ꝙ minor ps aliter ſentiat.ꝛ fac
hoc dictum ad multa maxime ad mãm .l. labeo
ff.de ſuppl.lega.ſed glo.ſequens videt̃ p̃ma fron
te recedere ab iſto dicto in eo ꝙ dicit nõ curan
dum ſiue plures ſiue pauciores ſoluerit ad cer/
taz mẽſurã.ſatis ẽ eni ꝙ nõ appet de certa mẽſu
ra añceſſorum.Ho.exigit ꝯſuetudinẽ duplo ma
ioris partis.ar.c.ſcriptũ.de elec.ſed ille tex.conti
net caſum ſpãlem ſm Io.an.ꝛ hñ.vñ vr̃ ip̃e inhe
rere p̃me opi.vt ſtet̃ ꝯſuetudini maioris partis
qõ ſatis plz.ar.c.i.de his q̃ fi.a maio.pte.ꝛ ſaluã
do glo.a ꝯrietate poſſet dici ꝙ pᵃ opi.gl. ꝓcedit
qñ appet de ꝯſuetudie maioris partis toti⁹ ciui/
tatis.zᵃ opi.ꝓcedat qñ plures ſoluerũt tam ad
vnã mẽſurã q̃z ad aliã.ſz illi nõ ꝯſtituũt maiorez
ptẽ toti⁹ ciuitatis.tũc eni ñ ẽ curãdũ an ſint plꝭs
an pauciores ſz ſuãdũ ẽ qõ dr̃ in tex.i zᵒ mẽbro
ꝛ h̃ iudicio meo voluit tex.ibi an ad varios ꝛ di
uerſos ꝛc.nã nõ põt iduci ꝯſuetudo ex fcõ mino
ris partis ciuitatis.vt nõ.in.l.ij.C.q̃ ſit lõga ꝯſue

Iam olim Eccl'ie tenẽ
tur epõ in
cui⁹ dioce.ſunt rñdere de ꝓcuratiõib⁹
quartaꝝ decimaꝝ ꝛ alijs ep̃alib⁹.h̃ dic.q̃ ad titu
lũ diuidit̃.p̃ diffinit.zᵒ ſoluit vnũ obſtaculuz.ibi
licet.3ᵒ aliud.ibi abſonũ.Et qꝛ tex.ẽ aliquãtulum
intricatus ꝓpt̃ nimiã diſcuſſionez facti.ſic pono
caſum.Ep̃s auguſtanẽſ ipetebat quẽdã abbatẽ
rõne duaꝝ eccl'iaꝝ poſſeſſaꝝ ab eodẽ abbate pe
tendo illaꝝ rõne ꝓcuratõem ꝛ alia iura ep̃alia.
abbas vero ꝛ ꝯuent⁹ opponebãt illas eccleſias
nõ eſſe in dioceſi illi⁹ epi. Itẽ ꝓducebat qõdam
inſtrm̃ in q̃ ꝯtinebat̃ ꝙ ep̃s illas eccl'ias vel forte
aliqua iura in eis ꝯceſſerat abbati ꝛ ꝯ q̃dã inſtra
ꝯpoſitionũ ꝓducta p epm̃ obijciebat ille abbas
ꝙ p metum regiũ ille cõpoſitiões emanauerant
vel forte dicebat inſtra eẽ falſa.papa vero diffini
uit vt habet̃ in lr̃a.ꝛ ẽ.c.ſatis difficile. ¶ Nõ p̃ ꝙ
ſi ꝯ ep̃m petẽtẽ ep̃alia i aliq̃ eccl'ia negat̃ eccl'iam
illã eẽ i dioce.ſua ip̃i epõ incũbit on⁹ ꝓbãdi ꝙ ſit
in diocl.ſua. ¶ zᵒ nõ ꝙ exquo eccl'ia rñdet epõ
de ep̃alib⁹ pᵃ fronte vr̃ ꝙ ſit i ſua diocl.ita argu
it hec lr̃a fũdãdo ſe ſup inſtr̃is cõpoſitionũ.ꝛ nõ
hñ iſtũ modũ ꝓbãdi eccl'iam eẽ i diocl.ꝛ facit hñ
c.p̃mũ.§.de reli.do.ꝛ iſta videt̃ ꝯuertibilia eccl'ia
eſt in dioce.ergo tenet̃ de ep̃alibus ꝛ ecõuerſo.
Tertio nõ ꝙ decima integra non eſt de iure epi
ſed quarta decimaꝝ.vñ decima ptinet ad eccl'i
am prochialem.vt i.c.cũ cõtigat.de decimis.ſed
eccl'ia prochialis dz ſoluẽ quartã decime epõ vt
hic ꝛ i.c.de quarta.de p̃ſcrip.ꝛ i.c cõquerẽte.de
offi.ordi. Itẽ nõ ꝙ cũ eccl'ie poſſidẽt vt ꝓpetas
ab aliqua p̃latura nõ ꝯueniũt ip̃e eccl'ie ſup ep̃a
libus ſed p̃latus ſupior q eas poſſidet.nã vt hic
vides abbas fuit ꝯuẽtus ꝛ ꝯdẽnat⁹ noie eccl'iaꝝ
inferioꝝ ꝛ nõ ip̃e eccleſie.de q̃ dic.vt nõ.ꝛ le.in.c
auditis.de p̃ſcrip.ꝛ.c.iter quatuor.de ma.ꝛ obe
Item nõ ꝙ factum p̃lati nocet eccleſie in iudicio
ꝛ in hoc eſt iſte tex.multũ nõbilis. Itẽ nõ ꝙ ipu
gnans inſtrm̃ pdit etiã p̃uilegiũ ꝛ ꝯmodũ ipſius
inſtrumẽti ꝛ i hoc tene mẽti iſtũ tex.ꝛ.j. videbis
latius. ¶ Nota in vbo abſonum ꝙ ꝓducens in
ſtrumẽtũ vr̃ ꝯfiteri oĩa ꝯtenta in inſtrumẽto. vñ
ſi qua ſunt ꝯ eũ põt alia pars in fauorẽ ſuũ addu
cere. ¶ Itẽ nõ.in fi.ꝙ cõcedens ius in aliqua re
p̃ſumit̃ eẽ dñs illi⁹ rei ſaltẽ ꝯ ep̃m cui fit ꝯceſſio
ſic arguit hic papa ꝯ abbatẽ.nã exq̃ ep̃s ꝯceſſit
iſtas eccleſias abbati.g̃ p̃ſumẽdũ ꝙ erãt ſbiecte
ip̃ſi epõ. ¶ Ultio nõ ibi patebat exp̃ſſe ꝙ ꝓba
tio que fit p inſtrm̃ dicit̃ patens.vñ Inno.i.c.ex
inſinuatione.de appel.ꝛ in.c.ij.de cõfir.vti. dixit
eẽ notoriũ id qõ ꝯſtat p inſtrm̃ qõ facit ad ml'ta
Itẽ aliud nõbile ꝓbat iſta lr̃a ex eiſdẽ vbis .ſ. ꝙ
inſtrm̃ dicit̃ clare ꝛ exp̃ſſe ꝓbare nõ ſolũ id qõ
directe ꝯtinet̃ i inſtr̃o ſz etiã id qõ indirecte.naz
papa hic dicit ꝙ per inſtrumenta cõceſſionis ec
cleſie ius epiſcopale patebat expreſſe.ꝛ tamẽ in
ſtrumẽta non fuerunt directe confecta ſuper iu
re epiſcopali ſed indirecte colligebatur ex cõceſ
ſione ius epiſcopale.ꝛ facit hoc ſm dñm Anto.
multũ nõbiliter ꝓ inſtrumẽtis guarẽtigie vt mã
dent̃ executioni non ſolum in his ſup qbus fuit
directe cõfectum ſed etiã in his q̃ idirecte ꝓban
tur in inſtr̃o. ¶ Op.ꝯ tex.ꝛ contra predicta. nã
exquo epiſcopus approbauit inſtrumenta com
poſitionũ pro ſe.ergo debuit recipere contra ſe.
vt in fi.lr̃e ne vna eadem res diuerſo iure cenſea
tur contra.c.cũ in tua.§.de decimis.ꝛ .xij.q.ij.in
c.cognouimus.So.Inno.in hoc multum ſbtili
ter inſtat.Et ex dictis ſuis poſſunt elici due opi
niones.p̃ma ꝙ ſi inſtrumentum continet vnum
articulum licet qualificatum ſi ꝓducẽs recipit ꝓ
ſe tenetur recipere etiam quatenus continet fa/
uorem eius qui impugnauit inſtrumẽtũ ex quo
ille non obtinuit impugnationez.pone exemplũ
producis inſtrumentum in quo continet̃ ꝙ ego
ꝓmiſi tibi ſoluere mille venetiis hinc ad annum
ego dixi inſtrumentũ eſſe falſum preſeruari vſqz
ad diffinitiuam ſententiam ſed non probaui.cer
te non fiet condemnatio pure.ſed cum illis qua
litatibus que ſunt in inſtrumento ſcilicet vt ſol/
uatur venetiis hinc ad annum quia vnicum eſt
factũ.vnde fauor impugnantis non eſt diuiſibil̃
a fauore producentis.ꝛ pro hoc facit.l.etiam.ff.
de mino.ꝛ.l.petende.C.de tempo.in inte.reſtitu
ꝛ hoc caſu non habet locum iſte tex.Aut inſtru
mentum continet plura capitula.quedam ſcilicz
in fauorem producentis ꝛ aliqua in fauorẽ im
pugnantis.ꝛ tunc iudicabitur tantum pro ꝓdu
cente ꝛ nõ quatenus facit pro impugnante.quia
impugnans videtur renunciaſſe beneficio ſuo
ibidem contento.ꝛ in hoc caſu procedit iſte tex.
finge enim ꝙ ſecunda compoſitio facta inter
epiſcopum ꝛ abbatem habebat vt iura epiſcopa
lia integre ſoluerentur epiſcopo ſed poſtmoduz

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ex illis iuribus debebāt fieri alique deductiōes
forte dēbat detrahi tña ps aſſignanda abbati.vñ
fauor abbatis erat ſepabilis a capitulo faciente
ꝑ epō. vñ abbas non ꝯſequit aliqḋ ꝯmodū ex
quo ipugnauit inſtrumētū. ſed ſolū iudicabit ꝑ
epō vt hic factū fuit. dicit tñ Inno. ſe putare ꝙ
in foro ꝯſciētie epūs debet aſſignare abbati quic
qd aſſignādū erat ſm formā cōpoſitionis exq̄
ipſe vere ſcit inſtrumētum eē legitimū. Sed ego
dubito v trū hec reſtrictio ꝓcedat.qꝛ tex. hic ex
cludit abbatē ex tacita renūciatione.ꝛ maxime
hoc ꝓcederet in priuata pſona q̄ pōt ſuo iuri li
bere renūciare.vt in.l.poſtq̄ꝫ liti.C.de pac.ꝛ i.c.
dudū.in fi.ij.de elec. nō ergo tenet ꝓducēs facē
ſibi ꝯſciētiā.ꝛ in p̄cedēti opi.pſeuerat Inno.hic
licet ponat aliam q̄ habet ꝙ ſiue inſtrumētū ꝯti
neat vnū capitulū ſiue plura ſemp iudicabit eē
ꝓ ipugnāte ſi ꝓducēs approbat ꝓ ſe ꝛ nō iuuat
alia ꝓbatiōe.ſecus ſi iuuat alia ꝓbatiōe.ꝛ ſic itel
ligūt quidā tex.iſtū ſed ꝓcedit hec ſcḋa opi. qꝛ
etiā epūs fūdauit ſe ſup inſtrumētis ꝯpoſitiōuꝫ
vt patet in lr̄a ꝛ ꝓfuerūt ipi epō ꝛ nō abbati ipu
gnāti. ¶ Sed cōtra hoc ꝛ cōtra tex. fortiter oppo.
factū p̄lati nō debet nocere eccl̄ie.vt i.c. cū vene
rabilis.de except.cum ſi. ergo impugnatio ſoliꝰ
abbatꝭ nō debet obeſſe monaſterio.dicit do.An.
ꝙ abbas erat in iudicio cum ꝯſenſu capituli. vñ
ſicut ꝯfeſſio p̄lati ꝛ capituli nocet eccl̄ie vt in.c.
ij.iūcta glo.de teſti.li. vi.ita ꝛ hec tacita cōfeſſio
q̄ inſurgit ex ipugnatiōe miniſtri.ꝛ licet hoc dēꝫ
videat ſubtile nō tñ ꝓcedit.p̄mo qꝛ non apparet
de ꝯſēſu ꝯuētꝰ. Itē lr̄a ħ ſe n̄ fūdat ſup ꝯfeſſione
tacita.ſꝫ ſup tacita renūciatiōe. ¶ Aliā lec.repio
ſenſiſſe glo.nō. in regula delictum.de reg.iuris.
li.vi.vbi dicit ꝙ in iudicialibus delictū ſolius p̄la
ti nocet eccl̄ie.ad hoc allegat iſtū tex.qḋ ſemp te
nebis mēti. Sed ego dubito an ſit illḋ dēm verꝫ
qꝛ nō ꝓbat p iſtū tex.cum hic papa nō ſe fundet
ſup delicto ſed ſup tacita renūciatiōe. Item deli
ctuꝫ ꝓcuratoris nō nocet dn̄o etiā in iudicio.vt
plene nō.in.c.i.vt lite nō ꝯteſta.fortiꝰ nec delictū
p̄lati debet nocere eccl̄ie.vñ poſſet dici ꝙ iſta im
pugnatio nō cadit in delictum cū iuſte credēt ꝓ
mouere iura eccl̄ie.ſed accedit mādato ipiꝰ ꝓcu
ratoris. vñ cum p̄latus habeat ptātem ꝓmouen
di iura eccl̄ie.factum ipius in ꝯiūctis mādato ec
cleſie nocet.alia nō ꝓſequor nūc.ſed iſta ſufficiāt
¶ In glo.ij.ſigna glo.iſtā vſq̄ꝫ ad finē ꝛ eſt val
de nōbilis. Ex qua hēs ꝙ p v̄ba enūciatiua ꝓla
ta ꝓpter aliud pñt ꝓbari ꝯfines.ꝛ intellige glo.i
caſu in quo loquit.nā ꝯfines ꝓbāt ex leui ꝓbati
one.vt in.c.cum cām.de ꝓba. ideo ſufficit hec le
uis ꝓbatio q̄ reſultat p verba enūciatiua.ꝛ ideꝫ
qḋ glo. ſꝫ etiā Inno. hic ꝛ vide qḋ nō. glo.ij.in
c.ſerieſ.de teſti.ꝛ i.l.optiāꝫ.C.de ꝯtrahē.ꝛ ꝯmit.
ſtipu.ſed vbi agit de magno p̄iudicio talia v̄ba
enūciatiua ꝓlata ad aliū finē plene nō ꝓbāt.vt in
c.ſi papa.de p̄uile.li.vi.dixi plene in.c.fi. de ſuc
ceſſ.ab inteſta. ¶ In glo.in v̄bo quarta.in fi.de
hac mā vide qḋ dixi in.c.requiſiſti.de teſta.ꝛ dic
ꝙ iura allegata in glo.loquūtur de media vl' tña
omniū reddituū eccl̄ie iferioris quā olim hēbat
epūs ꝓpter tenuitatem epātus.ſed iſte tex.logt
de quarta deciaꝝ que etiā hodie de iure cōi de
betur epō ab eccl̄iis inferioribꝰ.ꝛ idē in quarta
funeraliū.vt habet in.c.cōquerēte.de offi. ordi.
niſi obſtet p̄ſcriptio.vt in.c.de quarta.de p̄ſcrip.
ꝛ nō.glo.in.c.i.de ſtatu regu.

Olim cauſam

Solnendi ſūt cenſus ad antiquā mo
netā in qua inſtituti fuerint niſi ſit in alteriꝰ mo
nete ſolutione p̄ſcriptū.ꝛ caſus nōbilis ꝛ multū
allegabilis.p̄mo narrat factuꝫ. ſcḋo decidit exp̄
mendo motiua.ibi cum igit. ¶ Nō p̄ ꝙ ꝓ ſyno
datico poſſūt deberi ſex denarij forte argentei
vel aurei.ꝛ ē ſynodaticū qḋdā iuſ epāle qḋ ꝓpe
vocat cathedraticū.ꝛ dr̄ chatedraticū qꝛ ſoluit
in honorē cathedre epālis. appellat ſynodaticū
ideo qꝛ antiqtus ſoluebat in ſynodo.nam epūs
ānuatim ꝯgregabat ſynodū clericorū dioc.ꝛ gli
bet clericꝰ noīe eccl̄ie ſue portabat cathedraticū
ꝛ de iure cōi non debet excedere duos aureos
ꝓ q̄libꝫ eccl̄ia.de q̄ plene vide.x.q. iij.in ſūma.ꝛ
i.c.i. Et ex iſto tex.ꝛ ex iſto nō.ꝙ valꝫ ꝯſuetudo
ſup diminutōe vel augmētatione iſtiꝰ cathedra
tici. Item ſup modo ꝛ tp̄e ſoluēdi.nā vt hic vi
des ſoluebāt tres papiēſes bis in āno ꝛ valuiſ
ſet p̄ſcriptio vt ſoluerēt ſex lucēſes qui minꝰ va
lebant.ꝛ de hoc vide bonā glo.xvi.q.vij.in.c.qui
cūq̄ꝫ.ꝛ qḋ dicā.j.c.ꝓx. ¶ Scḋo nō ꝙ ꝯfeſſio ad
uocati nocet parti etiā nō reuocanti.qḋ intellige
ſm doc.qñ fit noīe ptis.de quo vide qḋ nō.in.c.
cū cām.ſ.de appella.ꝛ C. de erro.aduocato.l.i.
ꝛ fi. ¶ Nō ibi p papiēſē ſolutionē ꝛc.ꝛ tene mē
ti.ꝙ in actione pſonali ꝓcedit iſte libellus.peto
talē ꝯpelli ad ſolutionē talis quātitatis mihi de
bite qḋ ē cōtra Bar.in.l.nimis ꝓpe.C. de exc.rei
iudi.vbi dicit ꝙ debet petē eū ꝯdēnari ꝛ poſtea
ꝯpelli ad ſolutionē.ſed vt vides cōtrariū ē verum
nā lꝫ theorica Bar.ſit magis tuta tñ libellꝰ non
viciat.qꝛ tacite petit ꝯdēnatio.nā q̄ vult ꝯſequēs
videt velle ꝛ antecedēs.vt nō.in.c.cum. M. de
ꝯſti.ꝛ i.l.ad rē mobilē.ꝛ.l.ad legatū.ff.de ꝓcura.
¶ Itē nō ꝙ debitū ꝯtractū in quātitate dꝫ ſolui
ſm monetā q̄ erat tp̄e cōtracti debiti. vel ſi nō re
perit ſoluenda eſt ipius eſtimatio ꝛ hoc ꝓcedit
ex q̄cūq̄ꝫ diſpoſitiōe ꝯtractū ſit debitū.vñ Old.
ꝯſuluit ꝙ ſi teſtator legauit pura cētū florenos ō
mū ſupuixit ꝛ mutata ē iterꝫ moneta qḋ ſoluēdū
ē legatū ad eſtiatiōeꝫ monete q̄ erat tp̄e teſtamē
ti.qꝛ ita teſtator ſenſit.ꝓ hoc bonꝰ tex.i.l.vxorē.
§.teſtō.ff.de lega.iij.ꝛ bñ facit iſte tex. ꝛ idē dicē
dū ſm eū in ꝯdēnatiōe iudicis ꝛ in ſimilibꝰ diſpo
ſitiōibus qḋ tene mēti. ¶ Ultimo nō ꝙ vbi ali
qd dari vel tradi ē in obligatiōe ſatis ē illud pe
tere ꝛ ſi nō pōt hr̄i. iudex pōt ꝯdēnare ad illud
qḋ eſt in obligatione tradendum vel ad ipſius
eſtimationē licet eſtimatio nō fuerit petita in li
bello qḋ eſt valde notandum. nam in petitione

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

epī nulla fuit facta mētio de eſtimatiōe. ſed ſolū
papa fecit in ſnia. ⁊ q̄zuis aliq̄ h dicant q̄ petita
fuit eſtimatio licet nō dicat̄ h tamen ē diuinare
p̄mū tm̄ dictū eſt ver̄ de iure de q̄ plene ⁊ ſubtili
ter p̱ Bar. in. l. ſtipulatiōes nō diuidunt̄. in fi. ff.
de v̄. ob. ¶ In glo. pe. ibi q̄ ſcriptū eſſet ex hac
glo. potes nōre multa. p̄ q̄ in q̄ztitate cathedra
tici currit p̄ſcriptio. ⁊ idem p̱ iſtū tex. tenuit glo.
nō. xvi. q. vij. c. q̄cunq̄z. 2º. q̄ in debito annuo in-
cipit currere p̄ſcriptio a tp̄e ceſſatiōis p̄me ita q̄
non eſt neceſſe vt ↄ q̄ulibet preſtatiōem annuā
de nouo inchoet̄ preſcriptio ⁊ an h p̄cedat tā in
annuis legat̄ q̄z in ceter̄ debitis ānuis. vide nō.
p̱ glo. ⁊ Bar. in. l. cū notiſſimi. §. illud. cū. §. ſe. C.
de p̄ſcrip. xxx. anno. ¶ Nō 3º. q̄ contra eccl̄iam
ſeu ↄ iura ep̄alia nō admittit̄ preſcriptio niſi. xl.
anno. nō ſolum cū agit̄ de p̄ſcribenda ſb̄ſtantia
debiti ſed de diminutione ipſa debiti vel mō ſol
uēdi. Hoſti. tn̄ tenuit q̄ in caſu capituli nō pote-
rat currere p̄ſcriptio, p̄pter malam fidē. q̄z ſicut
cenſus nō tollit̄ p̄ſcriptione ita nec diminui pōt.
ſed cōiter tenet̄ oppoſitū vt eſt etiā glo. in. d. c.
q̄cunq̄z. In glo. fi. in fi. de hac mā vide p̱ Io. de
ligna. poſt Pau. in cle. ij. de decimis. p̱ doc. in. c.
q̄zto. ſ. de iureiur̄. ⁊ p̱ Bar. in. l. Paulꝰ. al's cre
ditoꝝ. ff. de ſolut̄. Abbas.

uam uenera bilis c. 21

Ep̄s remittens eccl'ie ſeruitia q̄ ſibi de
bebat ⁊ ſtatuens q̄ aliud ſeruitium nō imponet̄
p̄curationē nō intelligit̄ remiſiſſe. p̄ma pars de
ciſe narrat factū. 2ª ptis allegatiōem. 3ª diffini-
tionis motiuū. 4ª diffinit. 2ª ibi cognouimus. 3ª
ibi q̄z. 4ª ibi decernimꝰ. ¶ Nō p̄ epiſcopū poſſe
dimittere eccl'ie inferiori ſeruitia q̄ ſibi ab ea de-
bent̄. et intelligo q̄ h faciat ex cauſa ⁊ ex ↄſenſu
capituli. q̄z alias nō poteſt ep̄s alienare iura ec-
cleſie ſue. vt in. c. paſtoralis. de dona. xij. q. ij. ſine
exceptiōe. ⁊ vide tex. cū glo. xij. q. iij. c. fi. ¶ Nō
2º. q̄ ex cauſa pōt epiſcopꝰ imponere eccl'ie infe
riori cēſum ſeu p̄ſiōnē ſic ſoluendā. facit. c. ↄſti
tutꝰ. de reli. domi. ¶ 3º. nō q̄ in ḡnali remiſſione
nō intelligit̄ remiſſa viſitatio nec ea q̄ accedunt
viſitatiōi vt eſt procuratio. ¶ In glo. ij. in fi. de
de hac mā nō. per glo. et Hoſti. i. c. paſtoralis. de
donat̄. ⁊ latius p̱ Io. an. Et ↄſiſgendo dicta eo
rū dic q̄ ep̄s q̄ztuncunq̄z ḡnaliter eximat eccle-
ſiā a ſe ſemp ſaltē retinet octo a q̄bus nō pōt ec-
cleſiā eximere. vt ē cohertio. xvi. q. ij. viſis. viſita
tio ⁊ p̄curatio rōe viſitationis vt h. Item cathe
draticū. vt in. c. paſtoralis. p̄alle. Archi tn̄ in. c. i.
de p̄ben. li. vi. dixit q̄ licet in v̄bis ḡnalibus non
videat̄ remiſſuꝫ cathedraticū. ſp̄aliter tn̄ poteſt
ep̄s remittere. ſed glo. tenet ↄ̄riū in. c. quicunq̄z
xvi. q. vij. ⁊ idē videt̄ ſequi Io. an. h. ⁊ hoc cōi-
ter tenet̄. 5º. non pōt remittere reuerentiā q̄ ſibi
debet̄ ab eccl'ia inferiori. 6º. caritatiuum ſubſidi
um. vt in. c. cū apl's. ſ. eo. 7º. iſtitutionē auctoriza
bilē q̄ ad curam populi. ar. in. c. nō ſat̄. ſ. de offi.
archi. ⁊ in. c. ij. de cap. mo. li. vi. Octauo ea q̄ ſūt

ordinis ep̄alis. nō enim pōt epiſcopus eximere
ſb̄ditū vt non teneat̄ recipere ab eo q̄ ſunt ordi
nis ep̄alis. Alia iura ab iſtis citra pōt epiſcopꝰ
remittere eccl'ie inferiori qd̄ intelligo ex cā ⁊ de
ↄſenſu capituli vt. ſ. dixi. In tribus tn̄ caſibꝰ ec
cleſia pōt eſſe plene exēpta a iuriſdictione ep̄i.
Primus ſi ep̄s ↄſenſit ⁊ papa ↄfirmauit ex cer
ta ſciā. ſic loquit̄. c. ↄſtitutus. alle. in glo. Secun
dus ſi ſnia fuit lata ↄ epiſcopū ſup plena exem-
ptione ⁊ nō fuit appellatuꝫ. vt in. c. cū inter. ſ. de
re iudi. Tertꝰ caſus rōe preſcriptiōis. vn̄ poteſt
q̄s ↄtra ep̄m p̄ſcribere iura ep̄alia in eccleſia ep̄i
ſcopo ſb̄iecta. vt in. c. audit̄. ⁊. c. cū olim. de pre-
ſcript̄. Potes addere 4m caſum īdubitabilem
q̄ñ papa plene eximit p̱ ſe. vt in. c. i. de p̄ui. li. vi.
dicit tn̄ Io. an. q̄ licet ep̄s non poſſit a ſe in totū
eximere eccleſiā tn̄ per modū cuiuſdā vicarie p̱
petue pōt ↄcedere inferiori p̄lato etiā recipienti
noīe ſue dignitat̄ oīa iura predicta p̄ter tria. vt
cathedraticū reuerentiā ⁊ caritatiuū ſb̄ſidium.
ſed in alijs quinq̄z pōt ex cauſa ⁊ de ↄſenſu capi
tali ↄſtituere aliquē vicariū ſuum in p̱petuū no-
mine dignitatis ſue vt illa exerceāt tanq̄z vicari
us ep̄i. per h tamē iura hec nō erūt abdicata ex
toto ab ep̄o. q̄z ſaltē illo negligēte poterit ep̄s ex
ercē. ar. in. c. irrefragabili. in. §. exceſſus. de offi.
ordi. ⁊ h nōbis. ad p̄dicta vide qd̄ nō. Inno. in.
. c. in lateranē. de p̄ben. ⁊ per doc. in. c. cū ſatis. de
offi. archi. ⁊. c. cū ⁊ plantare. de p̄uile. An autem
ↄ inſtitutiōem auctorizabilē currat p̄ſcriptio vi-
de quod nō. in. d. c. cū ſatis. ⁊ Io. an. ſatis ſentit
h q̄ ſic. pro h. c. cū olim. ⁊. c. audit̄. de p̄ſcript̄. et
qd̄ nō. Io. an. in. c. ſi ep̄s. de offic̄. ordi. li. vi. ⁊ ita
al's in facto ↄſului. ⁊ vide qd̄ dico in. c. cū contin
gat. de fo. ↄpeten. ¶ In glo. fi. ↄclude q̄ de iure
ordinario ſemel tm̄ in anno pōt ⁊ debet ep̄s vi-
ſitare ſuā dioceſim ⁊ q̄liter debeat ſe habere taꝫ
circa cleꝝ q̄z circa populū. vide caſum bonū. x.
. q. i. placuit. ⁊ in. c. i. ſ. eo. li. vi. Ex cauſa tn̄ pōt ite
rare viſitatōeꝫ. vt in. d. c. i. ⁊ ſic vno modo pōt in
telligi tex. iſte vel hic forte h fuit impoſitū a fun
datiōe iſtius eccl'ie vt bis in anno eam ep̄s viſita
ret ⁊ p̄curationē recipet ⁊ hec vltima ſolut̄. me
lius ↄgruit l'r̄e ⁊ de modo p̄curandi aliq̄d dicet̄
. ſ. eo. p̄curationes. ¶ Abbas.

uper eo c. 22

Eccl'ie de no
uo ↄuerſe in
p̄curationibꝰ ⁊ alijs ſeruabūt ↄſuetu-
dinem vicinaꝝ. p̄ ponit̄ ↄſultatio. 2ª rn̄ſio ipſius
2ª ibi tibi. ¶ Nō q̄ in modo p̄curandi ⁊ alijs
obſequijs p̄ſtandis attendit̄ ↄſuetudo vicinaꝝ
eccl'iaꝝ h intellige q̄ñ non apparet de p̄pria con
ſuetudine loci. nā ↄſuetudo cuiuſq̄z loci prefer-
tur cōſuetudini alioꝝ locoꝝ. vt in. c. illa. xij. di. ⁊
in. c. de trina. de cōſe. di. iiij. ⁊ per h eſt expedita
glo. ⁊ intelligo h q̄ñ ↄſuetudo nō ē multum one
roſa. q̄z negligētia vnius loci nō debet obeſſe al
teri loco q̄ nō neglexit ita nō. dicit Inno. in. c. fi.
de offi. ordi. ⁊ de execu. tuto. l. non tm̄. Itē intelli
ge p̄ter q̄z in ſacramētis eccl'ie vt i articulis fidei

nā in illis debem⁹ ſeq ꝛ tenere qđ tenet romana eccl'ia. vt in. c. abolēde. j. de here. ꝛ de h̄ vide bo. glo. in. c. i. de ſum. tri. li. vi. in v̄. docuit. ꝛ ad mām vide qđ nō. in. c. cū olim. de ꝯſue. Additio

¶ Quero qñō iſta ciuitas erat de nouo ꝯuerſa. di cit Hoſti. ꝙ ipſaꝫ occupauerāt ſarraceni poſtea rex caſtelle recupauit ꝛ ſic erat reſtituta iure po ſtliminij. ff. de cap. ꝛ poſtli. re. l. poſtliminium. ꝛ ſic nō. ipſe ꝙ vbi poſtmodū aliqua ciuitas vl'ter ra reducat' redigēda eſt ſ'm ꝯſuetudinē vicinaꝝ ꝛ ſic ad aliū locū ꝯſuetudo exigit' ratione vicini tatis vt. ſ. dixi. qđ nō.

PRocurationes

Prelati tūc ſunt ꝓcurandi cū pſonali ter viſitāt. ꝛ debēt tunc ſeruare ꝯciliū lateranē. ꝛ p̄dicationi correctiōi ꝛ reformatiōi vacare. lega ti ꝛ nuncij apoſtolici ꝓ his diebus tm̄ qbus mo ram trahūt ꝓcurari debent ꝛ ꝯ hanc ꝯſtitutiōeꝫ exactā reſtituit' duplicatū. h. d. p̄ prohibet. ꝛ°. do cet ibi pozo. ꝫ°. punit ibi quē autē. ¶ Nō p̄mo ibi qbuſlibet alijs. ꝙ non ſolum ep̄i vel ſupiores poſſunt viſitare ſed etiā alij p̄lati inferiores. qđ intellige qñ habēt eccleſias ſbiectas de iure ſpe ciali. nā de iure cōi eccleſie ſunt ſbiecte ep̄o dun taxat. xvi. q. vij. oēs baſilice. ꝛ. x. q. i. regēda. ꝛ in. c. cū venerabilis. de religio. do. ¶ ꝛ°. nō ꝙ lega ti pape poſſunt viſitare ꝛ exigere ꝓcurationē ra tione viſitatiōis. pro hoc. c. ij. de offi. lega. li. vi. ꝛ de poteſta. legato. vide qđ plene dixi in. c. fi. ſ. de ꝯfirma. vti. vl' inti. ¶ ꝫ°. nō ꝙ qlibet eccleſia ꝑ ſe ſufficiēs tenetur ꝓcurationē impendere ſupiori viſitāti. ſed ſi eccl'ia ꝑ ſe nō ſufficit debent plures in vnū ꝯiungi. ꝛ ſcias ꝙ ceſſante cauſa nō debet ſupior vltra vnū diem trahere morā in eadē ec cleſia. vt in. c. int' cetera. x. q. iij. ꝛ vide qđ dixi in. c. cū inſtantia. ſ. eo. ¶ Itē nō ꝙ ſi ep̄s non viſi tat nō poteſt aliqd exigere rōe ꝓcurationis.

¶ Sed q̄ro nunqd viſitans poſſit exigere expē ſas q̄s fecit in eūdo ad locū vel emendā equoꝝ mortuoꝝ vel vecturas eqꝝ. Itē veſtes ꝛ ſimilia Inno. h̄ dixit ꝙ ſic ꝛ h̄ vltra numeꝝ procuratio nū que impendunt' in victualib⁹. ſed h̄ dictū Jn no. debet itelligi in legatꝭ ꝛ nūcijs apoſtolicis q veniūt ꝓpter vtilitatem loci. ſed ep̄i ꝛ alij nō poſ ſunt illa exigere ſed ꝓcuratiōem dūtaxat. vt nō. Inno. in. c. i. j. eo. li. vi. ꝛ p̄dicta ibi declarat glo. ſic intellige glo. in. c. ij. eo. ti. li. vi. ꝛ ibi ꝑ Jo. an. in nouella. q̄re autē epiſcopus pōt exigere ꝓcu rationē rōne viſitationis cū ꝓpter hec onera ha beat reddit⁹ ep̄atus. dicit Inno. in. d. c. i. ꝙ habꝫ in ſignū ſbiectionis. dic etiā vt facili⁹ inducat' ad viſitationē. ſicut videm⁹ in canonicis qbus q̄ti die dant' diſtributiōes propter inteſſentiā diui noꝝ licet teneant' ad diuīa officia. vt in. c. i. ꝛ qđ ibi nō. de cle. nō reſi. li. vi. ꝛ hec nō. Quid autē ſi legatus nō viſitat nunqd debeat' ſibi ꝓcuratio. Doc. ꝙ ſic. nā legatis ꝛ nūcijs datur procuratio nō p̄ncipaliter rōe viſitationis ſed q2 ſbeunt one ra alioꝝ. vt in. c. ij. de offi. lega. li. vi. pro h̄. c. cū in ſtantia. ſ. eo. ꝛ. c. ego eni. de iureiurꝭ. In glo. i. in fi. q̄rta eſt ſ'm doc. rōe ꝑuilegij. ar. c. accedētibus. de exceſſi. p̄la. In glo. ij. ibi int' cetera. ꝛ melius ꝓbatur in. c. ſi ep̄s. de offi. ordi. li. vi. ꝛ tūc procu ratio nō datur ep̄o ſed ipſi viſitanti nomine ep̄i an autem poſſit exigere vel recipe pecuniam ꝓ ꝓcuratōe. dic vt habet' in. c. ij. ꝛ. iij. j. eo. li. vi. In glo. fi. ibi in encenijs. vult ḡ glo. ꝙ ſi p̄latus ḡuat eccl'iam in ꝓcuratione vltra debitū ꝙ habeat lo cū pena dupli vt h̄. ſed ſi ḡuat recipiēdo encenia ſeu munera tenet' in quadruplū. ꝛ ſic intelligit. c qm̄. xviij. di. ſed doc. cōiter dicūt idē in encenijs qđ in ꝓcuratione. ꝛ videt' probari in. d. c. i. eo. ti. li. vi. vbi dicit' ꝙ prelat⁹ viſitans nō debet recipe re munera ſꝫ ſi recipit nō poteſt abſolui a pecca to niſi reſtituat duplū. ꝛ dic latius vt ibi le. ꝛ nō. in. c. qm̄. reſpondet' ꝙ loquit' in caſu qñ archie piſcop⁹ aufert aliquid ep̄o venienti ad ꝯciliū pro uintiale ꝛ ad. c. q2 pleriqꝫ. vbi aliud ſimpluꝫ dat' paupibus. dic vt ibi nō. ¶ Ex glo. quero quid ſi eccl'ia viſitata allegat impotentiā. Jo. dicit Ho ſti. ꝙ aut notorie ꝯſtat de potentia ꝛ ep̄s ꝯpellet rectorē ad ꝓcurandū ad h̄. c. j. prox. aut notorie ꝯſtat de impotētia ꝛ non ꝯpellet rectorem. q2 ſi eccl'ia totaliter ē impotēs tenetur p̄latus eā ſuis expēſis viſitare. qđ nō. pro hoc. c. cum inſtantia. ꝛ. c. cum apoſtolus. ſ. eo. ꝛ ibideꝫ hoc etiam nō. in glo. in dubio poterit epiſcopus exigere iura mentū de impotētia. ar. in. c. fi. de iureiurꝭ. vel ex cōicare ſb ꝯditione puta excōico te niſi ꝓcuraue ris me ſ'm facultatē tuā. ꝛ nō iſtū vltimū modum

VEnerabili

Eccl'ia etiaꝫ ciuitatenſis tenet' ꝓcurare epiſcopū viſitantē q̄ꝫq̄ꝫ ipſum nunq̄ꝫ ꝓcurauerit. p̄ ponit q̄relam ep̄i. ꝛ°. iudiciū inſtructionē. ꝫ° ibi diſcretiōi. ¶ Nō p̄ ex iſto tex. ꝙ ep̄s poteſt ꝛ debꝫ viſitare nedū eccle ſias dioce. ſed etiā ciuitatꝭ. ꝛ ꝓcurationē ab eccle ſijs viſitatis exigere pōt. ꝛ°. q2 ſtante iure viſitan di ius ꝓcurandi eſt impreſcriptibile. vñ quanq̄ꝫ iſtud monaſteriū nunq̄ꝫ ꝓcurauerit ep̄s tamen ꝯpulſus fuit ad ꝓcurationē exhibendā. ¶ Nō ꝙ appellatiōe ville qñqꝫ ꝯprehendit' ciuitas. nō tm̄ ex ꝓprio ſignificato vocabuli ſed poti⁹ ex al luſiōe. nā in qbuſdā locis vt apud gallicos ciui tas vocat' villa. proprie tm̄ aliud ē villa aliud ciui tas. Villa eni recte dicit' vnitas q̄rundā domo rū ſine muris q̄ſi vallis vallata. de q̄ plene ꝑ Jo. an. in. c. ſi ciuitas. de ſen. excꝭ. li. vi. In glo. i. in fi. vel dic ſ'm doc. ꝛ bñ ꝙ ideo iſti h̄ allegabāt. q2 ex quo monaſteriū erat in ciuitate poterat expleta viſitatiōe ep̄s redire ad domum ꝓpriam ꝛ ſic vi debat' ꝙ non eſſet ꝓcurandus. nā et alias qñ iu dex ꝓficiſcit' ex domiciliū ꝯputet ea q̄ expēdiſ ſet domi. vt nō. in. c. cū ab omni. de vi. ꝛ honeſta. clerico. Sed rō decidendi in ꝯtrium fuit. q2 in ꝓ curatione non ꝯſiderat' inteſſe. ſed dic ꝙ dat' ra tione officij. vel dic ꝙ dat' in ſignum ſbiectionis vt dixi. ſ. c. pxi. hec autē ratio vendicat ſibi locū tā in eccleſijs dioceſis q̄ꝫ ciuitatꝭ. Et ex his ꝛ ex

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tex. ↄcludẽ q̄ etiã ab eccleſijs ciuitatis q̄s epi
ſcop⁹ viſitat põt ꝓcurationẽ exigere h̄ tene mẽ
ti. ¶ In glo. ſi. ibi ſumptib⁹. nõ glo. ⁊ ſiſſes glo.
habes. ſ. eo. cũ inſtantia. notãt doc. ſ. c. ꝓxi. ⁊ c.
cũ apoſtol⁹. ſ. eo. ¶ Ultimo ſcias q̄ Inno. po
ſuit h̄ glo. aliq̄ntulum intricatã et ꝓp̄e expedit̄
hodie in. c. cũ ꝑſone. de ꝑui. li. vi. ⁊ q̄ mã eſt quo
tidiana ⁊ glo. Inno. aliq̄ntulum ↄfuſa vt. ſ. dixi.
ideo ſbijciã ↄcluſionẽ ꝑ quã facillime intelliget̄
Inno. Querit enim h̄ de hac. q. q̄dam ep̄s am
monuit quẽdam abbatez vt pararet ſe ad viſita
tionẽ ⁊ ad ꝓcurationẽ. Abbas rñdit monaſteri
um eſſe exẽptum ⁊ offerebat ſe incõtinenti ꝓba
turꝫ coram ipſo ep̄o vel alio iudice ↄpetenti ⁊ vi
dens ep̄m paratũ ad fulminandũ ſniaz cenſure
appellauit ad papã iuſta cã expreſſa. ep̄s nõ ob
ſtante appellatiõe tulit excõicationẽ ↄ eum. q̄rit̄
vtꝝ dicta excõicatio teneat ⁊ ꝑſuppoſita nullita
te vtꝝ ep̄s ſit puniendus. Et in h̄ diſtingue tres
caſus. aut enim ep̄s erat in poſſeſſiõe viſitãdi et
h̄ ↄſtabat. aut conſtabat q̄ nõ erat in poſſeſſiõe.
aut dubitabat̄. ꝑ caſu tenet excõicatio q̄ cũ eſſz
in poſſeſſione nõ tenebat̄ in p̄iudiciũ ſui iuris
admittere appellationẽ nec etiã ꝓbationem reci
pere q̄ ep̄s ꝓcedebat vt p̄s pro ↄſeruatione ſui
iuris nõ autẽ vt iudex. ⁊ ſic oblatio ꝓbatiõis nõ
habet iuſtificare appellatiõez. vt habet̄ in. c. inter
poſita. de appel. ⁊ c. cũ inter canonicos. de elec.
vñ iſto caſu nõ tenet̄ epiſcopus aſſumere cauſe
cognitiõem debet tñ monere partẽ. Hoſti. dicit
q̄ ex quo ↄtumacia ẽ manifeſta nõ tenetur cita
re p̄tem. ſed p̄imũ dictum eſt tuti⁹. ar. eoꝝ que
nõ. in. c. cũ ſit romana. in fi. de appel. ¶ 2⁹ caſu dic
q̄ ſentẽtia nõ tenuit ꝑſuppoſita exemptiõe. vt in
c. cũ dilectus. ⁊ qđ ibi nõ. de religi. do. non tñ ve
nit ep̄s puniend⁹ ſi monaſteriũ erat i dioceſi ſua
q̄ potuit duci ꝓbabili errore. ſec⁹ ſi monaſteriũ
nõ erat in dioceſi. ar. c. ſacro. de ſent. excõ. 3⁹ caſu
pẽdet ex futuro euẽtu an teneat ſententia. nã ſi
ↄſtiterit ep̄z non eẽ in poſſeſſione ⁊ monaſteriũ
exẽptum nõ tenebit ſnia. alias ſec⁹. ⁊ per p̄dicta
ↄſuluit Inno. vt ſemper ep̄s ꝓcedat extraiudiciali
ter vt p̄s ad ↄſeruationẽ iurium ſuoꝝ. q̄ non te
net̄ tũc admittere ꝓbatiõem vel appellationem
ſed põt ſe defendere gladio mãli ⁊ ſpirituali. vt
in. c. dilecto. de ſen. excõ. li. vi. ⁊ idem dicit in alijs
iurib⁹ ep̄o ↄpetentibus vel circa poſſeſſiõis cor
poralis ↄſeruationẽ. dicit eni q̄ ſi ſbditus q̄ alle
gat exemptionẽ oſtendit ꝓuilegium ſuũ poterit
ep̄s videre nõ vt iudicet ſed vt iformet ſe. q̄ nõ
debet eſſe iudex in facto ſuo cũ ↄmoduz veniat
ſibi applicandũ. facit qđ dixi in. c. ad audiẽtiam.
de appel. ⁊ in. c. ſup litteris. de reſcrip. ⁊ per h̄ vi
det̄ q̄ in caſu. d. c. cũ ꝑſone. epiſcopus ꝓcedit nõ
vt iudex. licet glo. aliud ibi ſentiat. nã q̄ntũs epi
ſcop⁹ poſſet eſſe iudex in cã eccle non tñ vbi cõ
modũ venit ſibi applicandũ. ar. nõ. in. l. de iure.
ff. ad municipa. ⁊ in cle. ij. de re. eccle. nõ alie.

Quam nuper

Qui iure
metropolitico vel legatiõis viſitat ꝓuintiam in
ꝓuintiales q̄ ſibi ꝓcurationes denegant põt fer
re ſniam. ꝑ q̄relam deciſam. 2⁹. mandatũ ibi mã
damus. 3⁹. ↄminat̄ ibi alioqn. ¶ Nõ ꝑ q̄ quan
doq̄z põt quis locũz viſitare duplici iure vt erat
iſte archiep̄s. nã poterat viſitare ꝓuintiam iure
metropolitico. vt. ſ. eo. ſopite. Itẽ iure legatiõis
q̄ erat legat⁹ pape. ⁊ ſic videt̄ q̄ ſi eodem anno
bis viſitaſſet ꝓuintiã diuerſo iure bis habuiſſet
ꝓcuratiõez. ¶ 2⁹ nõ ex h̄ ⁊ ex tex. q̄ legatus pa
pe põt viſitare totã ꝓuintiam ⁊ ab omnib⁹ eccle
ſijs exigere ꝓcurationẽ rõe viſitatiõis. ¶ 3⁹ nõ
q̄ ſuperior licite fert ſniam cenſure ↄ denegãtes
indebite ꝓcurationẽ. ¶ Sed q̄ro quo tp̄e de
bet̄ ꝓcuratio. Uin. vr̄ velle q̄ in fine anni recol
lectis fructib⁹. q̄ tunc debet ſupior viſitare. Do.
An. putat q̄ ſit in optione ep̄i. vñ q̄ñcũq̄z viſita
uerit poterit exigere ꝓcurationẽ. ⁊ h̄ plus mihi
placet ꝑ hũc tex. ibi ↄtigerit viſitare ⁊c. ⁊ c. ꝓcu
ratiões. ſ. eo. ſed dictũ Uin. põt aſſumi ꝓ ↄſilio.
In glo. ij. ibi cum ep̄s negligens ẽ immo ⁊ ſi nõ
eſt negligẽs põt archiep̄s viſitare ꝓuintiam ſer
uando tñ formam q̄ habet̄ in. c. i. ⁊ fi. eo. ti. in. vi.

Quam canonicis

Ad ãtiquã monetã vel ſi nõ eſt in vſu
ad ei⁹ eſtimationem ſoluẽde ſunt pẽſiones anti
que. ꝑ recitat factũ. 2⁹. ꝓuidet ibi dam⁹. ¶ Nõ
ꝑ q̄ eccleſia cathedralis appellat̄ eccleſia maior
q̄ñq̄z appellat̄ matrix. de q̄ in cle. i. de ſen. excõ. ⁊
in. c. venerabili. in fi. j. de v. ſig. ¶ Itẽ nõ q̄ ſatiſ
faciendũ ẽ debito ſm monetã currentẽ tp̄e con
tracti debiti. et ſi illa nõ eſt in vſu debet ſolui eſti
matio. Ex quo infertur q̄ exq̄ pecunia nõ eſt in
vſu non põt ſolui debitũ licet eſſet in vſu tp̄e de
biti ↄcti. de quo vide ꝑ Inno. ⁊ Hoſti. in. c. q̄nto
de iureiur. ⁊ ꝑ Bar. in. l. Paul⁹. ff. de ſolu. ⁊ ad
declarationẽ vide qđ dixi in. c. oli. ſ. eo. In glo.
i. ibi vr̄ q̄ duo ſufficiãt. dic q̄ in caſu illi⁹. c. non
refert an duob⁹ vel plurib⁹ annis fuerit ſolutio
facta. q̄ h̄ non ↄtẽdebat̄ de ſbſtantia debiti im
mo debitũ ꝑſupponebat̄ ſed petebat̄ ſm mone
tã nouiter currentẽ antiq̄ meliorem. fatendũ eſt
tñ q̄ potuiſſet ꝑſcribi vt i moneta noua fieret ſo
lutio iux̄ tñ ea que dixi. in. d. c. olim.

Auctoritate

Prop
ter ꝑ
uatũ oratoriũ ꝓcuratio rõe viſitatiõis
nõ debet̄ non diuidit̄. ¶ Nõ ꝑ q̄ oratoria ꝑua
ta nõ ſunt ſb poteſtate ep̄i ſaltẽ q̄ ad ius viſitan
di ⁊ ꝓcurationẽ exigendi. Et ex h̄ ⁊ ex tex. nõ
q̄ loca publica ⁊ religioſa ſunt viſitãda dũtaxat
ad h̄. c. i. j. eo. li. vi. vbi bon⁹ tex. nã ibi dicit̄ q̄ lo
ca pia ep̄s poteſt viſitare. ⁊ ex illo tex. iũcto iſto
infert̄ q̄ appellatiõe pij loci nõ venit oratorium
ꝑuatum. ¶ Itẽ nõ ibi celebrãt interdũ q̄ actus
celebratiõis neceſſario nõ ↄcludit locũ eſſe publi
cum qđ nõ. nã facit ꝓ iſtis hoſpitalib⁹ in q̄bus in
terdũ celebrat̄ vt ex h̄ ſolo nõ ↄcludat̄ hoſpita
le eſſe religioſuz q̄ non probat h̄ eſſe qđ ab hoc

ɔtingit abeſſe. vt. c. ij. de trāſlat. ꝑla. qđ intelligo niſi act⁹ celebrandi ſit public⁹ ꝛ oēs indifferent admittant. vt nō. Archidia. de cōſe. di. i. nemo. dixi in. c. patētibus. de ꝑuile. ¶ Sed q̄ro quali ter cognoſcit oratoriū ab eccleſia. dic f^m doc. ꝙ eccl'ia eſt illa q̄ principaliter deputat ad celebra tionē ꝛ ad orandū ac etiā ɔſecratur ꝑ epm̄ ꝛ cō ſtituitur ſibi dos ꝓ miniſtris et cultu diuino. vt in. d. c. nemo. Oratoriū vō non ɔſecrat nec ɔſti tuit ſibi dos nec ꝑncipaliter fit vt ibi celebret ſʒ vt ibi oret. vn̄ ſine licentia epi non ē in iſtis ora torijs ꝑuatis celebrandum. vt in. c. vnicuiqʒ. cū. c. ſe. de ɔſe. di. i. nec poſſunt habere cāpanas publi cā. vt in. d. c. patētibus. dicit tn̄ Inno. ꝙ ſi is qui habet oratoriū ꝑuatū non honeſte illud tractat poteſt eps illud facere deſtrui. ar. in. c. oēs baſili ce. de cōſe. di. i. qđ nō. Et ex his infert ad aliā. q. nunqd iſta orator a gaudēt immunitate eccleſia ſtica ꝛ cōis ɔcluſio ē ꝙ non. cū ſint loca priuata. nā hodie pōt eſſe oratoriū qđ cras erit camera ad volūtatē dn̄i. ſic dicimus de hoſpitali ꝑuato. vt nō. Inno. in. c. int dilectos. ſ. de dona. ꝛ intelli ge qn̄ oratoriū nō eſt ɔſtructū auctē pontificis. nā ſi interceſſiſſet ei⁹ auctoritas eſſet publicū ꝛ re ligioſum ꝛ nō poſſet ampli⁹ deputari ad huma nos vſus. ar. in. c. ad h. ſ. de reli. domi. ¶ Alteri us q̄ro quis debet habere curā eoꝝ qui habitāt in huiuſmodi oratorijs religioſoꝝ. dicit Hoſti. ꝙ de ꝓfeſſis nō eſt dubiū qꝛ habebit Ab. vel is cui ipſe iūngit. Sʒ de familia ſeculari vt ruſticis bubulcis ꝛ ſimilibus ē dubiū. ꝛ dicit hoſti. ꝙ timet ne eoꝝ anime ꝑiclitent cum nō cōfiteant ꝓprio ſacerdoti nec alteri de ipſi⁹ licētia. ſed qn̄qʒ illis monachis qui nullā poteſtatē in eis habent.

¶ Nō h dictum ꝙ ruſtici ꝛ famuli religioſoꝝ licet habitāt in eoꝝ grāgijs ſeu monaſterijs nō valēt eis ɔfiteri ſed debēt ɔfiteri presbytero ꝓrochia li. ꝛ pro h facit bon⁹ tex. iuncta glo. in cle. qꝛ ɔtin git. in fi. de reli. domi. vbi dr̄ ꝙ de iure hoſpitale non pōt adminiſtrare ſacramēta pauperib⁹ ibi degentib⁹ ſed debēt recurrere ad ꝓrochianū ſa cerdotē. ſbijcit tn̄ ibi tex. ꝙ in h eſt attendenda loci ɔſuetudo qđ bene nōbis. Per h poteſt īfer ri ꝙ monaſteriū pōt ꝑſcribere ɔ ꝓrochianum vt ſuis ſeruitorib⁹ poſſit ɔferre ſacramēta. In glo in fi. dicit tn̄ Inno. ꝙ ſi in oratorio inſtitueret ſa cerdos ꝑpetuo ꝙ tūc eps poſſet oratoriū viſita re. nā tūc ceſſat rō. glo. refert tn̄ alios tenere cō tra ꝛ forte melius. qꝛ ſi loc⁹ eſt ꝑuatus nō eſt ca pax intitulatiōis ꝑpetue. ſʒ poſſet ſaluari dictum Inno. qn̄ oratoriū fuiſſet ɔſtructū auctē epi. qꝛ tūc publice poſſet ibi celebrari ꝛ ſacerdos depu tari. ꝛ credo ꝙ licet eps nō poſſet viſitare huiuſ modi oratoria vt h tamen poſſet ad illa accede re vt videat qn̄o ſe habeāt. ꝛ ſi preter formā iu ris ɔſtructa ſint et an honeſte illud tractet de q̄ dixi. ſ. f^m Inno.

¶ De ɔſecratiōe eccleſie vel altaris Rubrica.

¶ Cōtinuari pōt dupl'r. ꝓ ad precedentē Rubricā ꝛ ad ſequentē. ꝓ ſic. Sup viſum ē de cenſibus. ſed qꝛ in ɔſecratōe eccl'ie ſolent dari immunitates ꝛ cēſus imponi. ideo poſt Rubricā ꝑcedentem ſbij cit iſtā. ꝛ ſic ɔtatur⁹ auctor de celebratiōe miſſa rū. ꝛ qm̄ miſſe non debent celebrari niſi in locis ɔſecratis. ideo ꝑmiſit hanc Rubricā. Et ex hac ɔti nuatiōe inſurgit q̄ſtio. nūquid in locis nō conſe cratis poſſit celebrari cū altari viatico. Inno. in. c. i. j. eo. ſentit ꝙ ſic. dicit enim locū eſſe ɔſecratū ex q̄ eſt ibi altare viaticū ɔſecratū per epm̄. ꝛ ſic nō ob. c. miſſaꝝ. de ɔſe. di. i. ſʒ aduerte qꝛ Archi dia. poſt aliq̄s antiquos tenet ɔriū in. d. c. miſſa rū. dicens ꝙ vbi in eccl'ijs ɔſecratis non pōt ce lebrari etiam cū altari viatico niſi ɔcurrat licētia epi. In locis autē nō ɔſecratis ꝛ ſine altari viati co nō ſufficit licentia epi. ꝛ hāc opi. credo vero rē. pro h adduco tex. in. c. fi. de ꝑuile. li. vi. vbi de grā ē ɔceſſum epis vt poſſint celebrare vel face re corā ſe celebrari in itinere ſup altari viatico. ſi enim h liceret de iure cōi, put Inno. ſentit fru ſtra ɔcederet ꝑuilegiū. l. i. C. de fide inſtru. li. x. ad idē. c. vnicuiqʒ. ꝛ. c. ſi qs. ex de ɔſe. di. i. vbi dr̄ ꝙ in oratorijs ꝑuatis nō debet celebrari ſine licē tia ſui epi. Itē ſcias ꝓ intellectu rubrice ꝛ mate rie ꝙ eccl'ia anteq̄ʒ ɔſecret nō appellatur ꝓprie eccl'ia ſed baſilica poſt ɔſecrationem aſſumit no mē eccl'ie ſicut elect⁹ in epm̄ qui poſt ɔſecratōeʒ aſſumit nomen epi. vide ad vtrunqʒ bo. glo. cū tex. quē tenebis mēti de reli. domi. c. i. ꝛ dr̄ eccle ſia grece. latine idē eſt qđ ɔuocatio qꝛ vocat om nes publice. Templū vō iudeoꝝ appellat olim ꝛ hodie ſynagoga que idē eſt qđ cōgregatio qꝛ popul⁹ ibi ɔgregabat. Sed apl'i eccleſiā noſtrā nunq̄ʒ voluerūt appellare ſynagogā licʒ ſic poſ ſit vocari vt patet ex etymologia vocabuli. ſed h potuūert facere ad differentiam ſynagoge iu deoꝝ. vel qꝛ magis ɔuenit hominib⁹ rōe vtenti bus h nomie eccleſia q̄ʒ ſynagoga qꝛ aīalia etiā irrōnabilia ɔgregant ſed ſolū homines vocan tur. vn̄ hoc verbū ɔuocatio ē magis aptū homi nib⁹ q̄ʒ ɔgregatio. ꝛ hanc rōeʒ reddit papias. Baſilica vō dicit q̄ſi regū habitaculum a baſili co qđ idem eſt qđ Imperator ſeu rex ſm eundē. nā ante ɔſecratiōem nō vocant ibi homines ad diuina. merito adhuc nō poteſt appellari eccl'ia Et facit ad ſtatutū nā ſi puniret delictum ɔmiſ ſum in eccl'ia nō vēdicaret ſibi locū in delicto cō miſſo. in baſilica ſepe tn̄ vnum ponit ꝓ reliquo ſed impꝓpe vt clare vr̄ ex predictis. Itē ſcias ꝙ dedicatio ſeu ɔſecratio cuiuſcunqʒ oratorij ē ſo lēniter annuati celebrāda. vt ꝓbatur in. c. ſolēni tates. i. ꝛ. ij. de ɔſe. di. i. ꝛ clari⁹ de ɔſe. di. i. c. i. vn de orit dubitatio nunqd tūc ſit ceſſandū ab ope re ſeruili ꝛ a foro iudiciali. Spe. in ti. de ferijs. in ꝑn. ſentit ꝙ ſic. nā licet. c. fi. ſ. de ferijs. nō facit mētiōeʒ niſi de dedicatiōe baſilice Michael' q̄ eſt in penultīa die ſeptēbris. tn̄ in. c. i. ꝑalle. facit mentionē de dedicatōe cuiuſcunqʒ oratorij. Jo an. ibi in addi. ſpe. dicit dictū ſpe. ɔcedere q̄ ad

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf